

PLA DIRECTOR URBANÍSTIC
de reordenació de l'àmbit del **Centre Recreatiu Turístic** de Vila-seca i Salou

ANNEXOS
VII.7. ESTUDI
D'INTEGRACIÓ
PAISATGÍSTICA

Aprovació inicial
Juny 2016

PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DE REORDENACIÓ DE L'ÀMBIT DEL CENTRE RECREATIU I TURÍSTIC DE VILA-SECA I SALOU

Document d'aprovació inicial

- 0. DOCUMENT COMPRENSIU
- I. MEMÒRIA
 - I.1 MEMÒRIA D'INFORMACIÓ
 - I.2 MEMÒRIA D'ORDENACIÓ
- II. NORMATIVA URBANÍSTICA
- III. PLÀNOLS D'INFORMACIÓ I D'ORDENACIÓ
- IV. ESTUDI AMBIENTAL ESTRATÈGIC
- V. ESTUDI D'AVALUACIÓ DE LA MOBILITAT GENERADA I ESTUDI DE TRÀNSIT
- VI. AVALUACIÓ ECONÒMICA I FINANCERA I INFORME DE SOSTENIBILITAT ECONÒMICA
- VII. ANNEXOS:
 - VII.1 ESTUDI DE RISCOS GEOLÒGICS I GEOTÈCNICS
 - VII.2 ESTUDI D'INUNDABILITAT
 - VII.3 PLA D'ADAPTACIÓ AL CANVI CLIMÀTIC
 - VII.4 INFORMES
 - VII.5 DADES REGISTRALS
 - VII.6 ESTUDI HIDROLÒGIC SECTORS NORD I CTI
 - VII.7 ESTUDI D'INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA

ÍNDEX ESTUDI D’INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA

1. CONSIDERACIONS PRELIMINARS	5
1.1 La tangibilitat dels efectes d'un pla director urbanístic sobre el paisatge	5
1.2 L'actitud del pla director urbanístic en la transformació paisatgística	5
1.3 L'avaluació de la integració paisatgística del pla director	5
2. QUÈ?	6
2.1 Premisses de partida	6
2.2 Adaptació del programa respecte la primera aprovació inicial	6
3. ON?	7
3.1 El paisatge a escala territorial	7
3.1.1 <i>Components</i>	8
3.1.2 <i>Valors</i>	11
3.1.3 <i>Dinàmiques</i>	12
3.2 L'emplaçament	13
3.2.1 <i>Ambients paisatgístics</i>	15
4. COM?	20
5. VISIBILITAT	26
5.1 Visibilitat de l'emplaçament	26
5.2 Visibilitat de l'ordenació	27
6. CONSIDERACIONS PAISATGÍSTIQUES AL DESPLEGAMENT DEL PLA DIRECTOR	34
ANNEX. ENCAIX DEL PLA DIRECTOR I EL CATÀLEG DE PAISATGE DEL CAMP DE TARRAGONA	36

1. CONSIDERACIONS PRELIMINARS

1.1 La tangibilitat dels efectes d'un pla director urbanístic sobre el paisatge

Un pla director urbanístic és una figura de planejament urbanístic que estableix les directrius per coordinar l'ordenació urbanística d'un territori d'abast supramunicipal i programar les polítiques d'habitatge i de sòl per activitat econòmica de manera concertada amb els ajuntaments afectats.

La incidència d'un pla director sobre el paisatge és una qüestió complexa. D'una banda, **la presa de decisions al llarg de la redacció del pla condiona el futur paisatge.** En aquest sentit, són especialment importants les determinacions contingudes en els plànols d'ordenació i la normativa, pel seu caràcter vinculant.

De l'altra, el pla director, ha de ser desenvolupat per un projecte unitari i de conjunt que serà valorat en el tràmit de llicència per una comissió avaluadora dels aspectes urbanístics que haurà de prestar una especial atenció a la integració paisatgística. **El pla director per si sol, doncs, no dona lloc a un paisatge definit amb detall** ni condueix a un resultat físic concret.

Per tant, a l'hora d'analitzar la incidència paisatgística del pla director cal tenir molt present quin és el seu "camp d'acció" i el seu "marge de maniobra". És una figura crucial perquè és la primera etapa d'un procés llarg i complex que conduirà a un nou paisatge. Però no és una figura projectual ni tancada, i no se'n pot conèixer el resultat definitiu, sinó que emmarca i obre una àmplia gamma de possibles solucions formals, cadascuna amb un efecte final sobre el paisatge diferent.

El Pla director urbanístic de reordenació de l'àmbit del Centre Recreatiu Turístic de Vila-seca i Salou, doncs, estableix les determinacions pertinents per a l'ordenació urbanística d'aquest territori però **els seus efectes sobre el paisatge no són ni directes ni unívocs.** En aquest apartat sobre paisatge es farà una síntesi de les decisions adoptades pel pla director amb uns efectes clars sobre el paisatge i dels criteris d'integració subjacents però no es presentarà cap escenari paisatgístic definit ni definitiu.

1.2 L'actitud del pla director urbanístic en la transformació paisatgística

Els impactes paisatgístics són els canvis en el paisatge produïts per un fenomen natural o per l'activitat antròpica. A la pràctica, el terme impacte té **connotacions negatives** i se sol utilitzar per designar les transformacions de pèrdua de valor o qualitat del paisatge causades per una determinada obra o intervenció humana. Atès que la voluntat del pla director és tenir en compte el paisatge a l'hora de regular les actuacions futures, no parlarem d'impacte.

La integració paisatgística és el conjunt d'estratègies i mesures per mantenir els valors paisatgístics d'un lloc que es transforma. És a dir, idealment és la intervenció sobre un paisatge sense degradar-lo i mantenint-ne o millorant-ne la qualitat. L'ocultació o el camuflatge són els mecanismes d'integració més coneguts per la població, però no són els únics i tampoc els millors. Prestar atenció a les característiques, els valors i els trets diferencials dels paisatges són la premissa bàsica per a una bona integració paisatgística. Aquesta és l'actitud que interessa incorporar al pla.

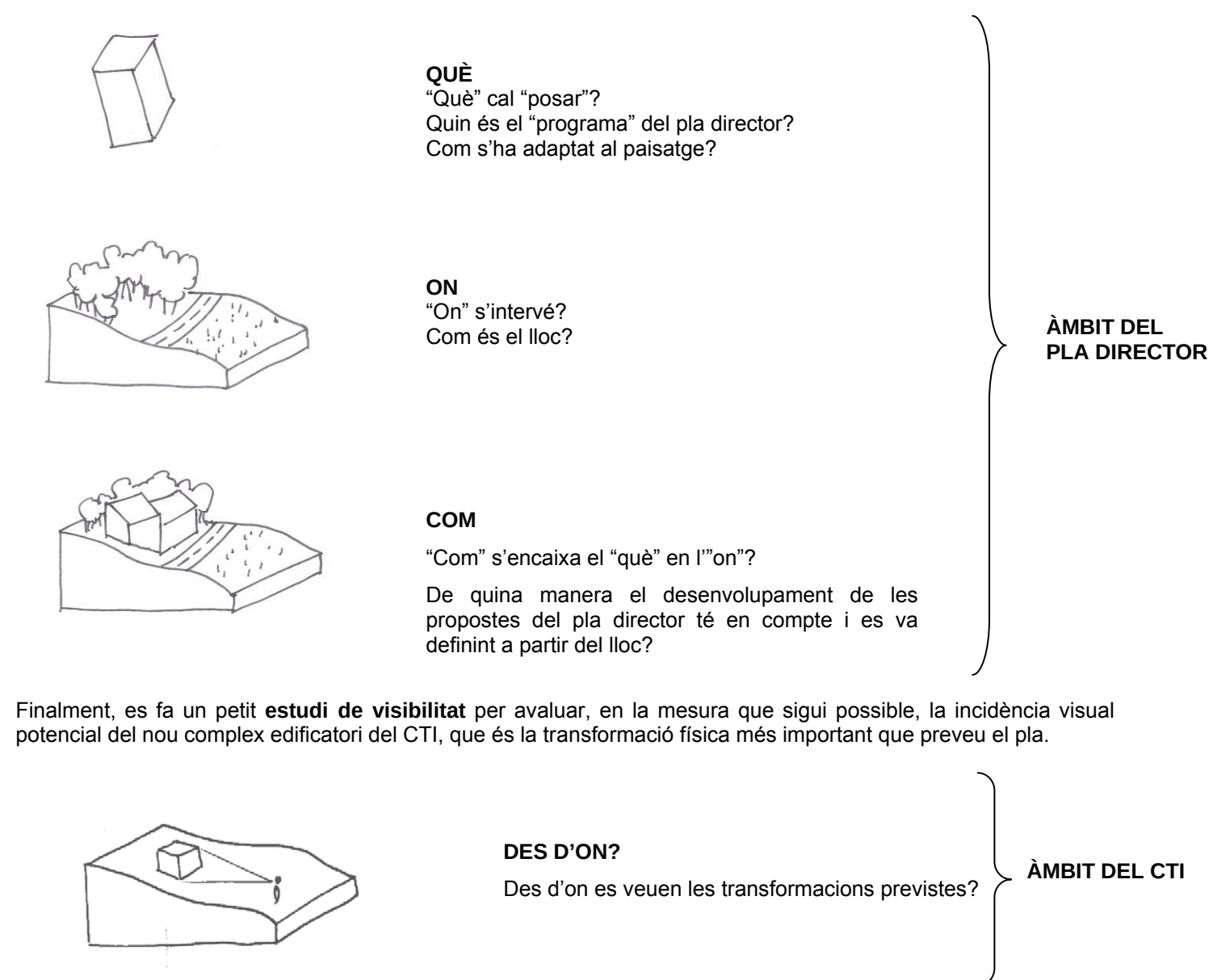
En aquest cas, **els objectius de partida del pla director del CRT inclouen la transformació profunda i radical de part del sector** per acollir nous usos recreatius i turístics, i la urbanització i edificació intensives d'una extensió notable de terreny. L'enfocament adoptat **persegueix la singularització i la visibilitat del nou complex edificatori**, i el paisatge resultant en aquesta part del sector serà netament diferent de l'actual. Això no obstant, hi ha criteris paisatgístics dirigits a obtenir una integració paisatgística determinada, entesa sempre des d'aquesta singularitat.

A la resta de l'àmbit els canvis introduïts pel pla director o bé són de poca rellevància o bé s'encaminen a millorar la qualitat ambiental i paisatgística dels ecosistemes actuals, la qual cosa suposa una transformació paisatgística menor i una aproximació més tradicional i continguda en relació amb la situació actual.

1.3 L'avaluació de la integració paisatgística del pla director

Com s'ha dit, la integració paisatgística impregna el procés de presa de decisions del pla director. No s'entén com un procés paral·lel o posterior a la seva redacció. Aquest document exposa la integració paisatgística inherent al pla director: és la síntesi de les consideracions paisatgístiques principals que s'han tingut en compte en la seva elaboració. En altres apartats de la documentació del pla es poden trobar informacions i reflexions relacionades amb el paisatge, però aquí se sintetitzen les més decisives.

L'estructura de l'exposició segueix un ordre lògic:

Finalment, es fa un petit **estudi de visibilitat** per avaluar, en la mesura que sigui possible, la incidència visual potencial del nou complex edificatori del CTI, que és la transformació física més important que preveu el pla.

2. QUÈ?

2.1 Premisses de partida

La reordenació de l'àmbit defineix 3 sectors nous al nord de la carretera C-31B per acollir les noves activitats, així com l'ampliació i modificació de la secció d'aquesta carretera, mentre que al sud es mantenen les condicions urbanístiques del planejament vigent, fent-hi només petits ajustos.

Les principals premisses de partida tingudes en compte a l'hora de definir el pla director són, de manera molt sintètica, les següents.

NOVES ACTUACIONS		
Sector 1. Complexos Turístics Integrats – CTI	ACTUAL	Era en part sòl urbanitzable delimitat de l'antic subsector 2 i en part SNU d'ús comú. Té 1.017.110 m ² de superfície i 2.408 m ² de sostre.
	PROGRAMA	Aprofitament privat i usos admesos: assignació d'un sostre màxim de 745.000 m ² sobre rasant (425.000 hotel·ler, 30.000 àrea de joc, 50.000 comercial, 120.000 oci, 120.000 altres usos, aparcament i serveis).
		Sistema viari: connexió fins al sector a partir de la modificació de la secció de la carretera C-31B que enllaça Tarragona i Salou, per tal que permeti absorbir el trànsit actual i el que es preveu en el futur, i alhora adquireixi un caràcter urbà propi de la seva condició d'accés a Salou. Enllaç amb les vies esmentades i amb el C/ Camí del Racó per configurar una xarxa funcional. Previsió d'espai per a vianants i bicicletes en tots els itineraris per permetre la mobilitat no motoritzada.
		Espais lliures i equipaments: efectuar les cessions corresponents per garantir una bona dotació d'espais lliures i equipaments (22% i 15%, respectivament).
Sector 2. Nord	ACTUAL	Forma part de l'antic subsector 2. Era sòl urbanitzable delimitat. Té 108.339 m ² de superfície i 1.647 m ² de sostre.
	PROGRAMA	Aprofitament privat i usos admesos: augment de sostre de 48.35 m (fins als 50.000 m ²) amb ús turísticohotel·ler.
		Sistema viari: no es preveuen canvis a l'accessibilitat, que es dona des de l'avinguda Pere Moles i també per l'accés al centre de convencions.
		Espais lliures i equipaments: efectuar les cessions corresponents per garantir una bona dotació d'espais lliures (11,8%). No se'n preveuen per a equipaments.
Sector 3. Centre de convencions – CC	ACTUAL	Forma part de l'antic subsector 2. Era sòl urbanitzable delimitat. Té 52.188 m ² de superfície i el sostre està esgotat.
	PROGRAMA	Aprofitament privat i usos admesos: augment de 10.000 m ² de sostre amb ús de centre de convencions per ampliar el centre existent i donar façana a la carretera.
		Sistema viari: manteniment de l'aparcament i els accessos actuals però canvi de qualificació a CC-p i vialitat pública.
		Espais lliures i equipaments: efectuar les cessions corresponents d'espais lliures (500 m ² en total). No se'n preveuen per a equipaments.

MANTENIMENT DEL PLANEJAMENT VIGENT		
Àrea de la rambla del Parc	ACTUAL	Sòl urbà consolidat amb la urbanització executada i els sistemes públics recepcionats.
	PROGRAMA	Refosa del planejament vigent sense preveure cap transformació urbanística. Unificació de les claus de les zones i petits ajustos per millorar la coherència global.
Àrea sud	ACTUAL	Sòl urbà consolidat amb la urbanització executada i els sistemes públics recepcionats.
	PROGRAMA	Sense modificacions de cessions ni aprofitaments. Adaptació de les zones a la realitat urbanitzada

2.2 Adaptació del programa respecte la primera aprovació inicial

El programa previst per aquest pla director ha sofert canvis substancials respecte el programa previst en el pla director aprovat inicialment i per això s'ha tramitat una nova aprovació inicial. Les consideracions paisatgístiques han estat a la base d'aquests canvis, ja que tots ells tenen per objectiu (entre d'altres), minimitzar les afectacions negatives potencials sobre el paisatge i respondre a les inquietuds expressades des del territori i des de col·lectius sensibilitzats. Els canvis principals es sintetitzen en la taula següent:

CANVIS EN EL PROGRAMA	
1ª APROVACIÓ INICIAL	2ª APROVACIÓ INICIAL
1.000.000 m ² de sostre	745.000 m ² de sostre
La reducció del sostre total suposa que les dimensions de les futures edificacions del CTI seran més reduïdes. Atès que són la transformació més profunda del paisatge del lloc, la reducció augmenta les possibilitats d'assolir una integració més satisfactòria.	
90 m d'altura reguladora màxima	75 m d'altura reguladora màxima
La disminució de l'altura reguladora màxima persegueix reduir l'impacte visual llunyà del complex edificatori. La singularitat i visibilitat del conjunt es pot garantir igualment amb aquesta menor altura, però es redueixi l'abast visual a escala territorial.	
Vial d'accés al CTI paral·lel a la C-31B	Secció ampliada de la C-31B i pacificació del trànsit
Eliminar el doble vial previst inicialment redueix molt la fragmentació física i visual causada per la infraestructura. Una secció més ampla que satisfaci les necessitats del volum de trànsit i tingui un caràcter urbà tindrà efectes positius sobre la imatge del lloc	
Previsió d'un pla de millora urbana	Previsió d'una comissió avaluadora
El procediment per al desenvolupament del pla director també ha variat, però la integració paisatgística continua sent un requisit essencial del desenvolupament del pla director. Per dur-lo a terme, es requereix presentar un projecte unitari i de conjunt que garanteixi la coherència global de l'ordenació. I les propostes arquitectòniques han de tenir com a objectiu garantir la integració paisatgística i l'adequació a l'entorn. Aquests aspectes seran valorats per la comissió avaluadora dels aspectes urbanístics que intervindrà prèviament a l'atorgament de llicències .	

3. ON?

3.1 EL PAISATGE A ESCALA TERRITORIAL

Abans d'analitzar amb detall l'àmbit del pla director, cal situar-lo en el context territorial que li correspon. L'àmbit té una posició estratègica, al punt mig de la costa del Camp de Tarragona, a tocar dels municipis turístics de primer ordre de Vila-seca i Salou i de l'eix industrial Tarragona-Reus i ben comunicat amb l'àrea metropolitana de Barcelona per carretera i per tren. Se situa en un marc territorial complex i heterogeni, fortament antropitzat i que històricament ha estat sotmès a transformacions molt importants.

La tradició agrícola de la plana del Baix Camp, dominada per un mosaic de conreus llenyosos (avellaner, garrofer, vinya i olivera), donava lloc a un paisatge de secà mediterrani, organitzat al voltant de poblacions rurals i de dos pols urbans principals, Reus i Tarragona. A la dècada dels anys 50 va començar el procés industrialitzador (bàsicament, d'indústria química) en el triangle entre Reus, Tarragona i Vila-seca, així com la construcció d'infraestructures viàries de primer ordre que creuaven la zona. Aquesta ocupació industrial, acompanyada de polígons residencials i logístics, s'ha consolidat fins avui, convertint la zona en un pol petroquímic d'importància nacional.

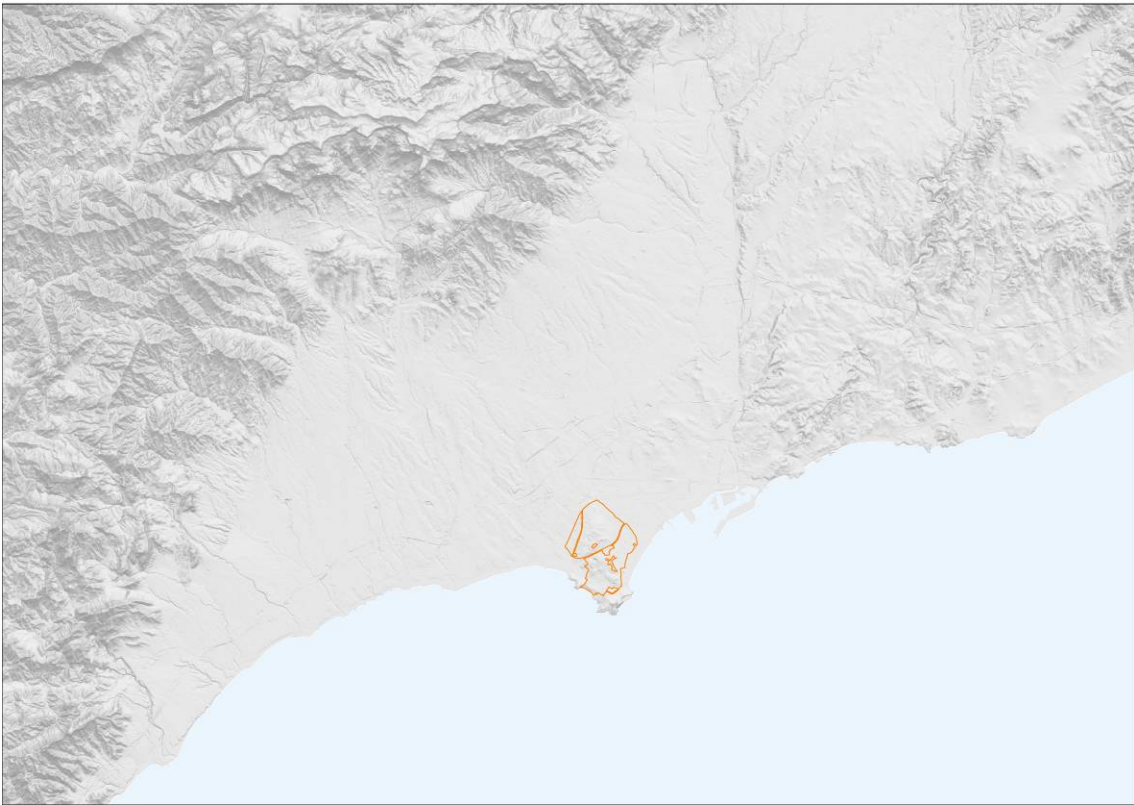
D'altra banda, a principis dels anys 60, el boom turístic va provocar que la franja litoral sofrís una transformació radical, amb la urbanització contínua de la primera línia de mar amb hotels i apartaments turístics. La consolidació de la zona com a destí turístic de masses va entrar en crisi a finals dels anys 80 i va aparèixer la necessitat de renovar el model. L'obertura del parc temàtic de Port Aventura als 90 va suposar la possibilitat d'iniciar una nova etapa i impulsar un creixement turístic renovat.

De resultes de tot plegat, el paisatge de la zona s'ha vist sotmès en les darreres dècades a transformacions intenses, accelerades i heterogènies. El paisatge d'avui es caracteritza sobretot per aquesta juxtaposició de peces de diferent dimensió, origen i caràcter.

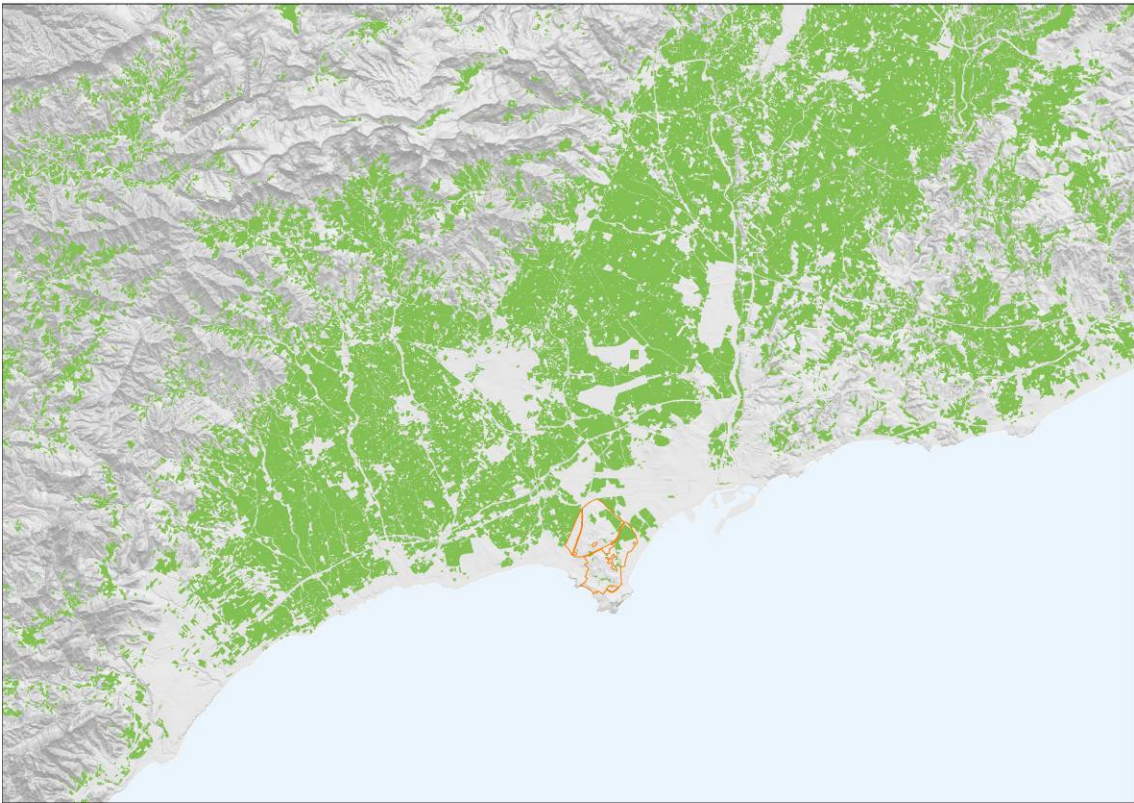

A continuació es destaquen de manera sintètica els principals components, valors i dinàmiques del paisatge del context territorial del pla director.

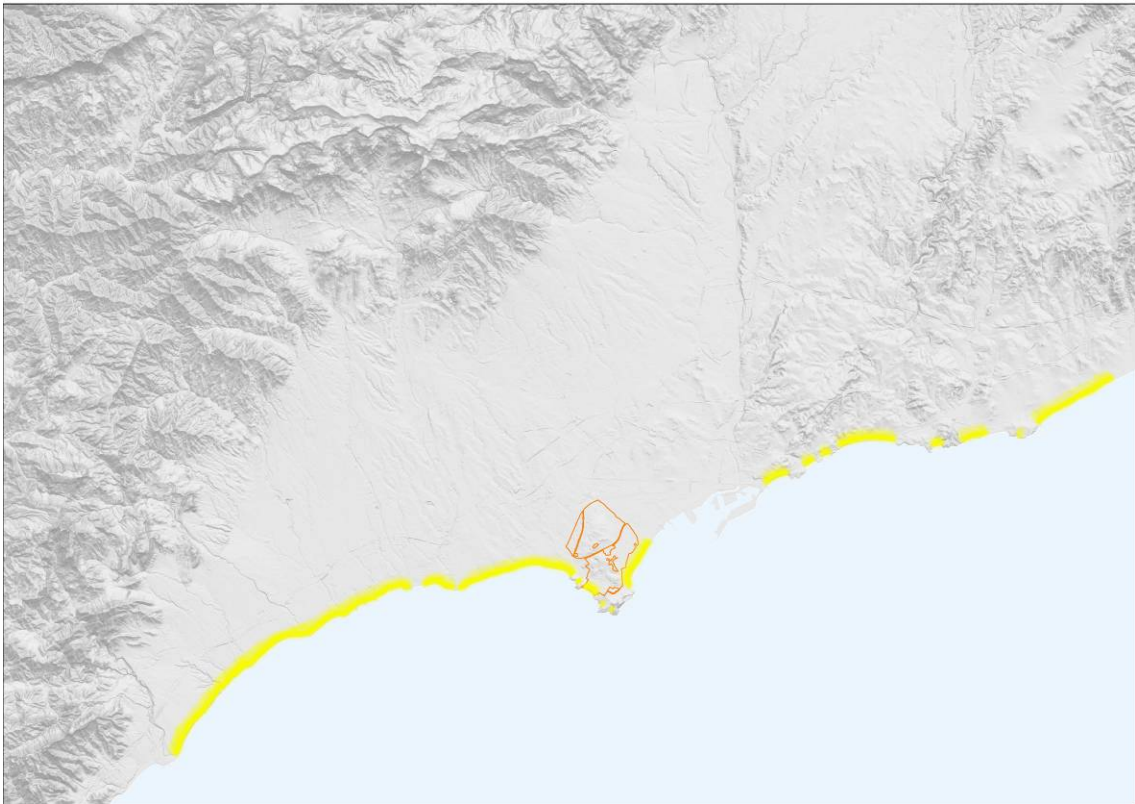
3.1.1 Components

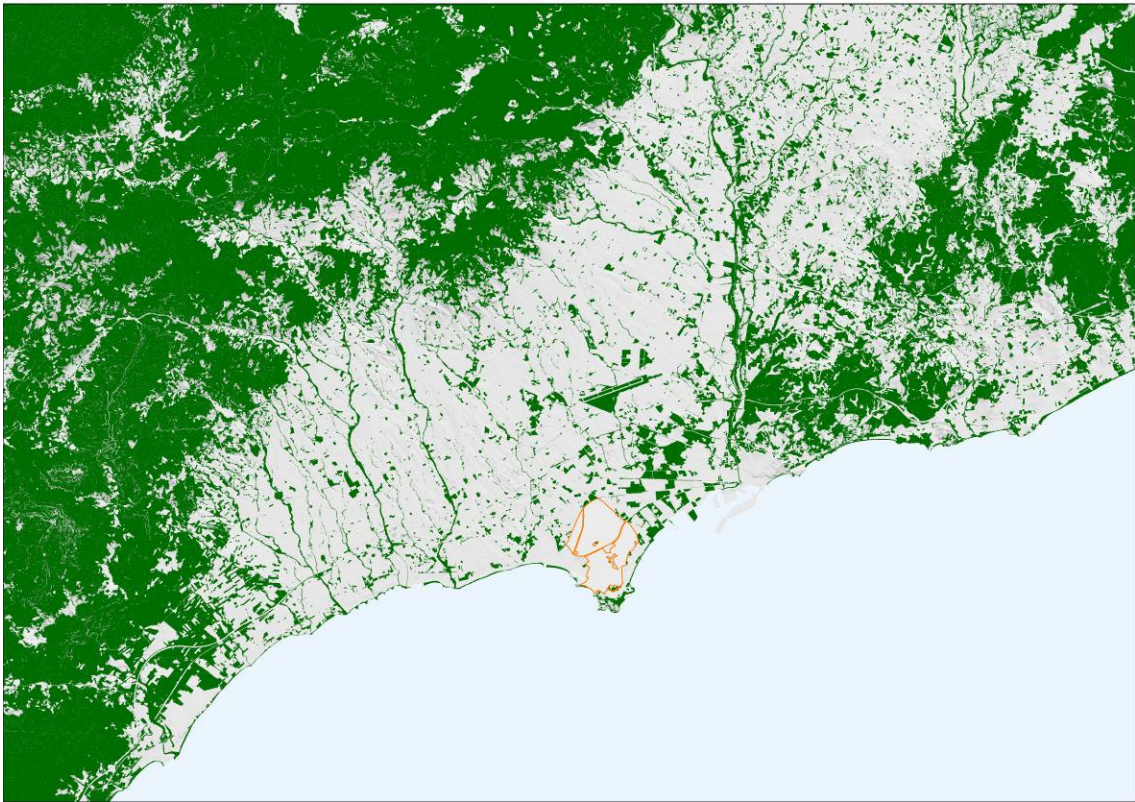
1. **Topografia planera** delimitada per la serralada Litoral al nord-oest i el sector montuós a l'est del riu Francolí.

2. **Plana central agrícola** històricament ocupada per un mosaic de cultius herbacis i llenyosos (avellaners, vinya, oliveres i garrofers).

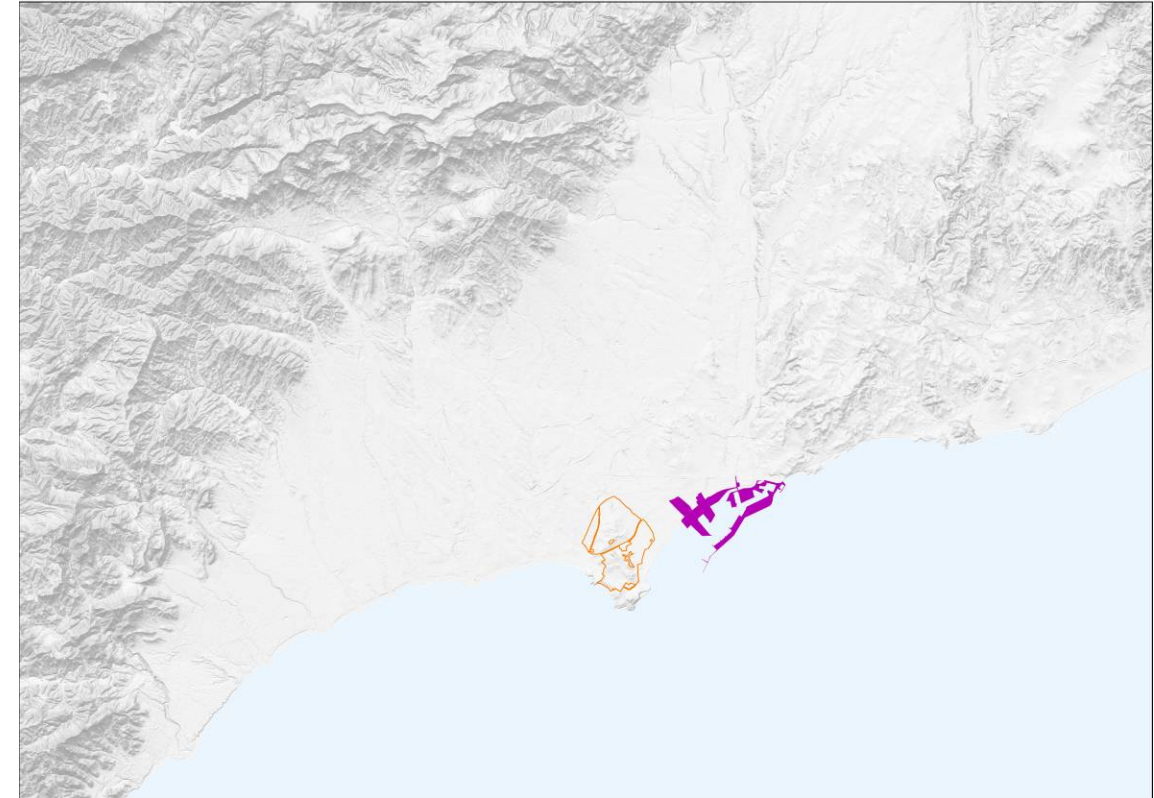
3. **Franja litoral de platges de sorra** amples amb alguns turons (el cap de Salou és el més important de tots ells i penetra 2 km mar endins).

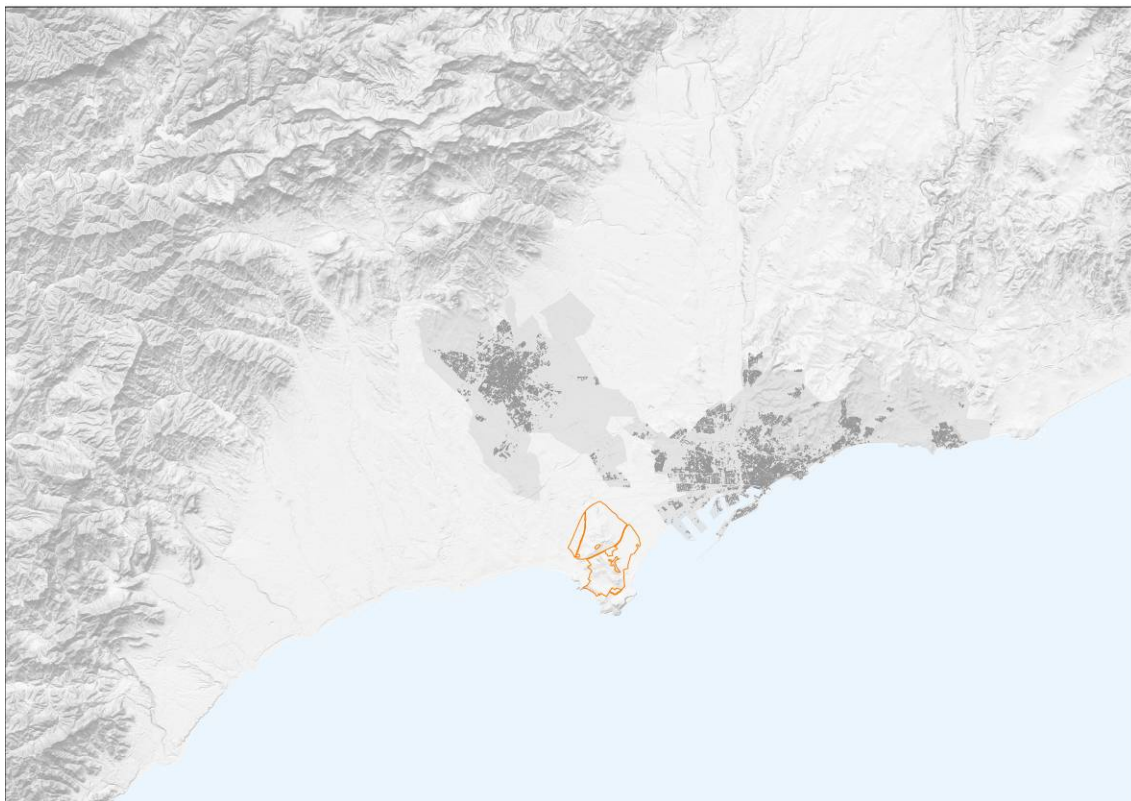
4. **Vegetació natural molt escassa** circumscrita a les serralades, les ribes del Francolí i petits trams de costa.

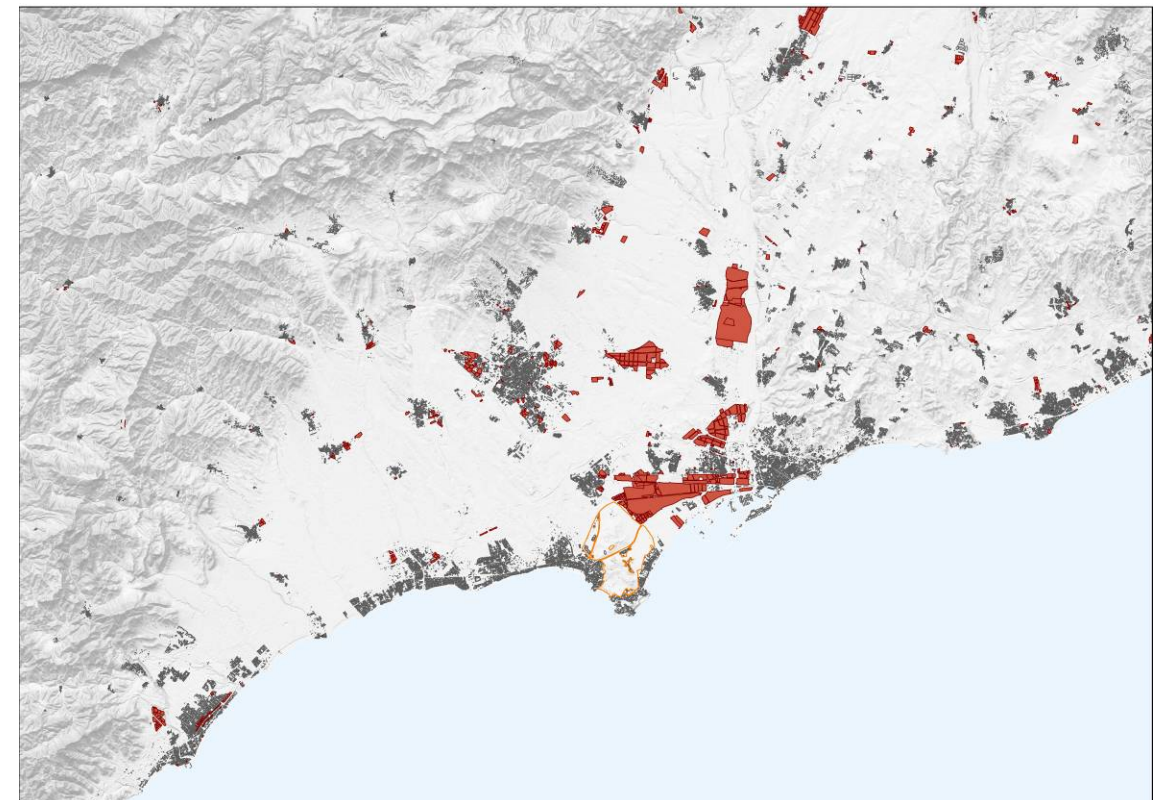
5. **Rieres de poca envergadura** en direcció a la costa que han aportat sediments molt fèrtils a la plana i un únic curs fluvial de relativa importància, **el Francolí**.

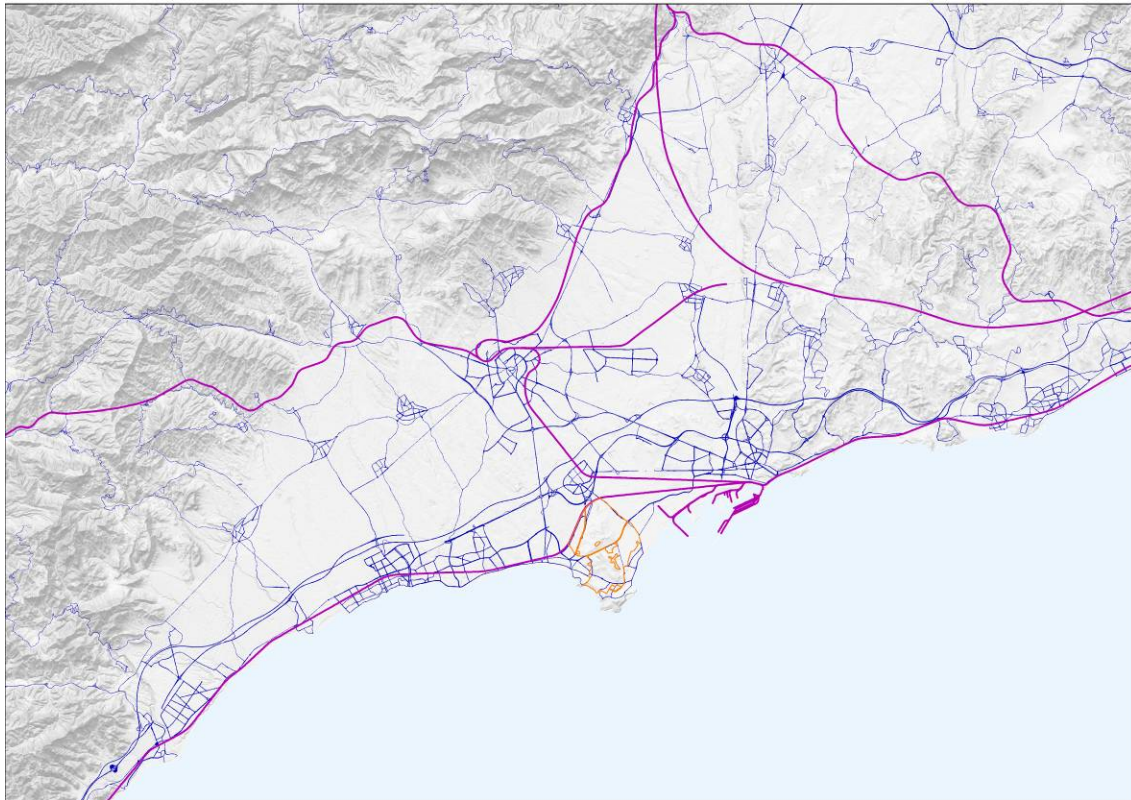
7. **Port de Tarragona**, un dels més importants de la costa mediterrània, lligat al transport industrial de productes químics però també al d'altres mercaderies, la pesca i la nàutica recreativa

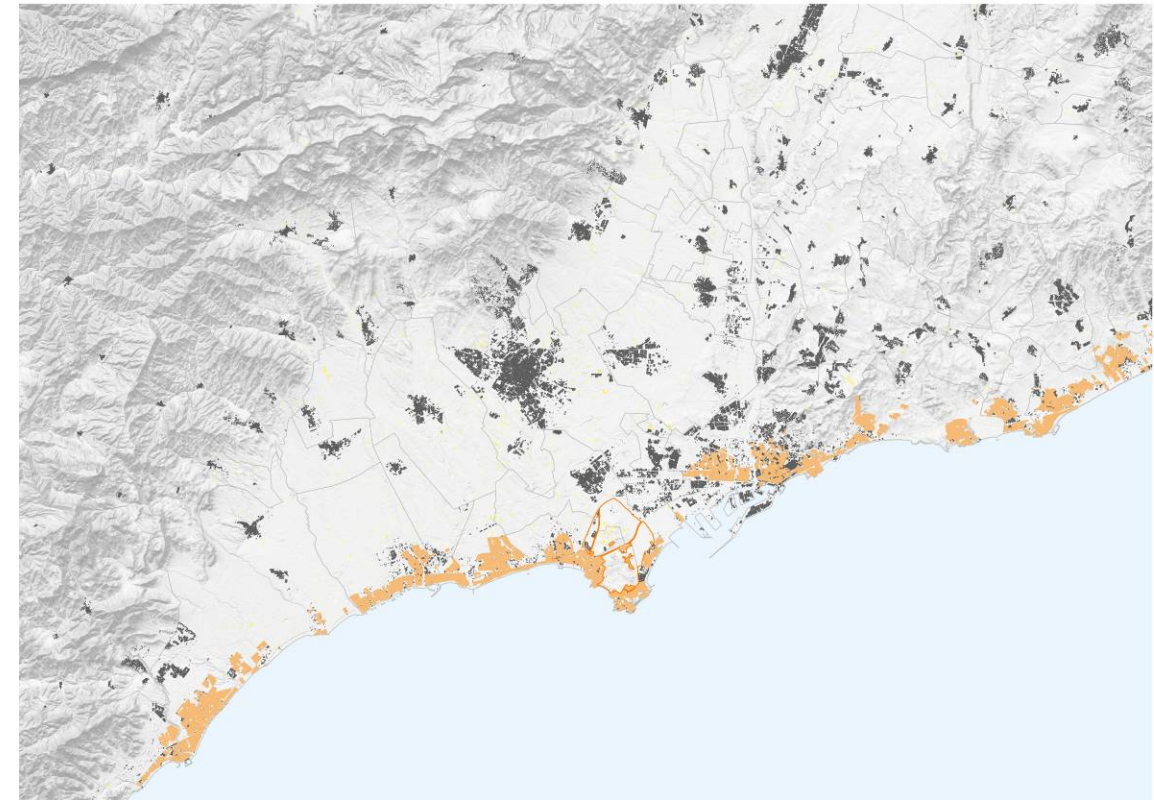
6. **Grans nuclis de població**: Tarragona i Reus, amb cascs antics de gran qualitat i perifèries molt extenses.

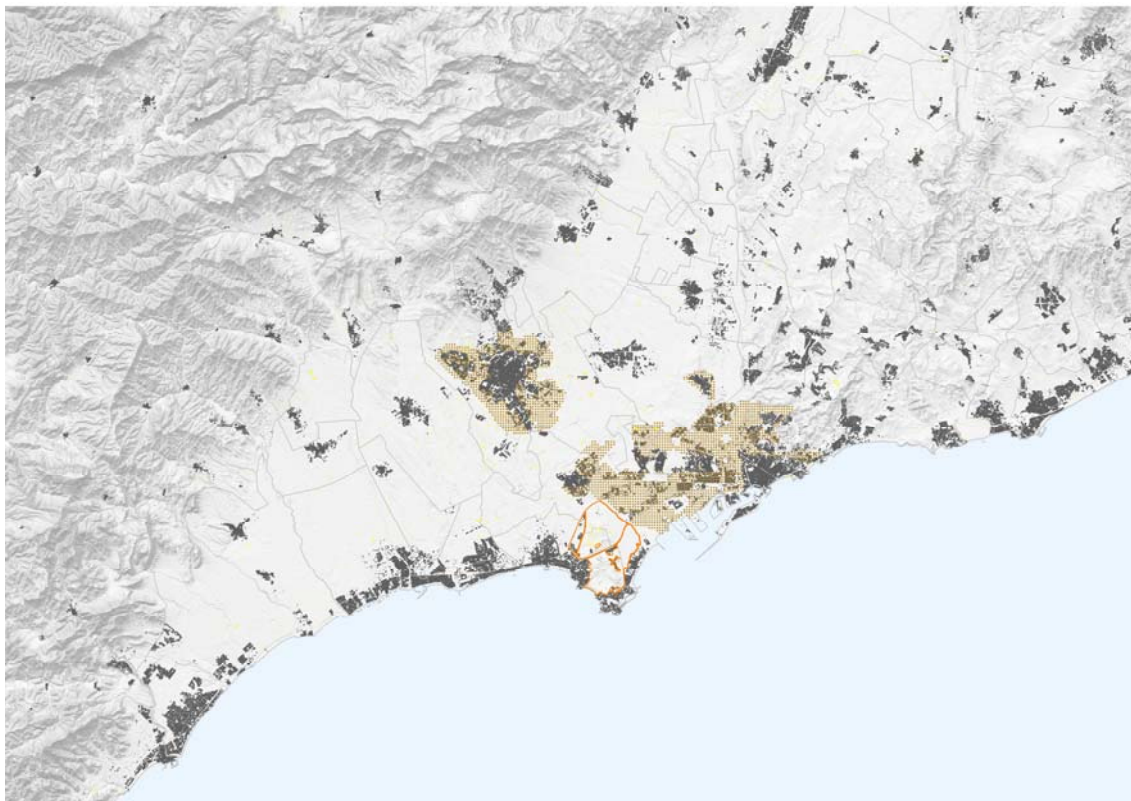
8. **Indústria petroquímica i polígons industrials de suport** associats que ocupen grans extensions de terreny en el triangle Tarragona-Reus-Vila-seca i esdevenen fites visuals omnipresents per les formes i dimensions de les instal·lacions.

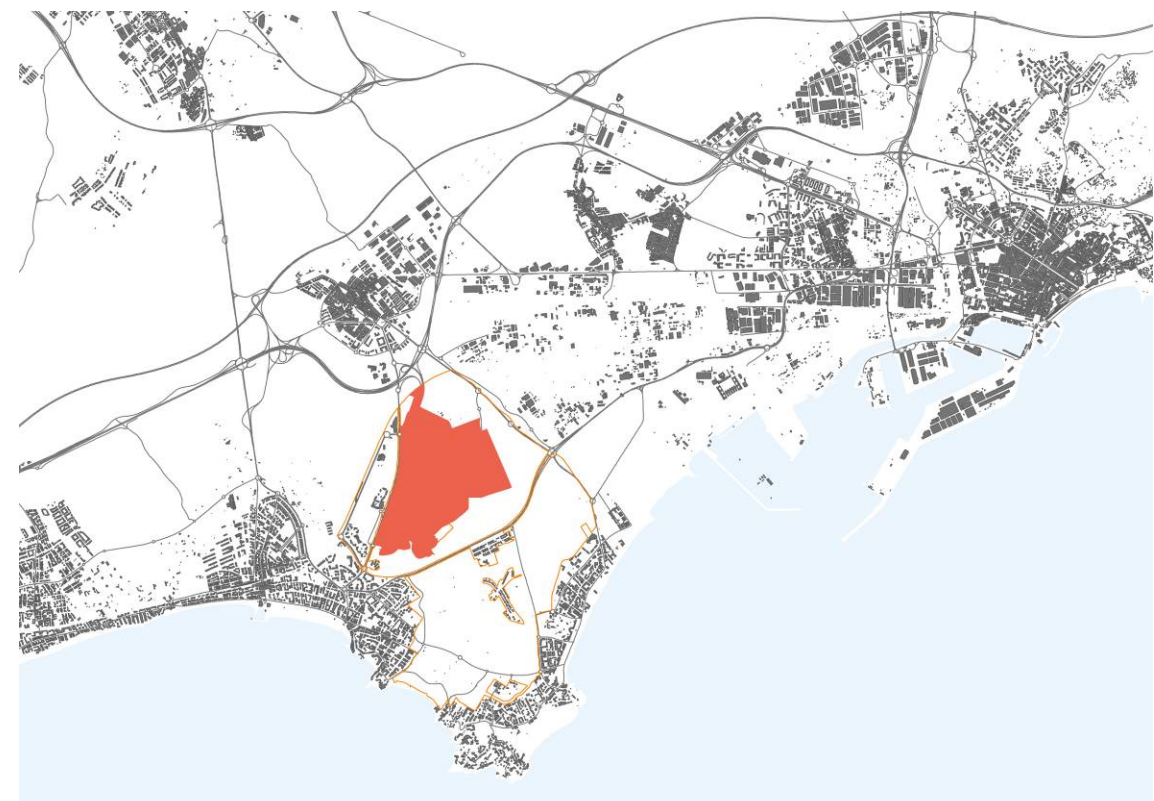
9. **Infraestructures viàries i ferroviàries** de primer nivell que teixeixen una complexa malla, amb la direcció dominant paral·lela a la costa que talla la plana agrícola.

11. **Creixement turístic residencial i hotel·ler** que ocupa la primera línia costanera de manera pràcticament ininterrompuda i forma una barrera física i visual.

10. **Extensos espais periurbans** entre Reus i Tarragona resultants de la barreja de la indústria, els barris residencials (majoritàriament de blocs plurifamiliars intercalats entre els polígons), les infraestructures viàries, ferroviàries i energètiques i les restes d'agricultura, caracteritzats per la baixa qualitat estètica, l'escassa organització funcional i la confusió sensorial.

12. **Complex lúdic i turístic** de Port Aventura, format per paisatges aliens recreats artificialment que amb el temps han esdevingut un referent visual i identitari de la costa Daurada.

3.1.2 Valors

1. Valor ecològic i estètic d'enclavaments litorals singulars que han resistit el procés urbanitzador generat per la indústria, les infraestructures i el turisme: el cap de Salou, platges del cap, rieres i barrancs al sud del cap.

Platja Llarga i Cap de Salou (font: Wikipedia i Salou.cat).

2. Valor ecològic de la **Sèquia Major**, una zona humida inclosa al PEIN i a la xarxa Natura 2000.

La Sèquia Major i la platja de la Pineda davant de la Sèquia als anys seixanta del segle XX (font: Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona).

3. Valor ecològic del **prat de la Pineda i Cal-lípolis**, situat a prop de la Sèquia Major i que podrien dotar-la d'una desitjable connectivitat ecològica.

Espai humit dels Prats de la Pineda (font: Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona).

4. Valor productiu, ecològic i estètic de les **zones agrícoles en actiu** que romanen entre les àrees artificialitzades.

Zones agrícoles en actiu al voltant de polígons industrials i zones residencials (font: Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona).

5. Valor històric i cultural dels **elements patrimonials**: nuclis urbans històrics de Tarragona i Reus, torres de defensa, castells, ermites i altres.

Torre dels Carboners i torre d'en Dolça, dins l'àmbit del pla director (font: Wikiloc i Wikipedia).

6. Valor econòmic i cultural del **paisatge del turisme de masses** que ocupa tota la franja litoral, sovint banal i depredador però en les darreres dècades també progressivament requalificat.

Apartaments turístics i platja de ponent a Salou (font: Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona).

7. Valor econòmic i identitari de la **indústria petroquímica**, element ambivalent generalment considerat un impacte visual però alhora potent icona definidora del territori.

Skyline del complex petroquímic (font: Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona).

8. Valor econòmic, social i identitari del complex lúdic de **Port Aventura**, espai artificios que recrea paisatges foranis però que ha esdevingut una fita visual i una marca territorial amb gran projecció.

El Dragon Khan i el Shambhala, atraccions icòniques de Port Aventura (font: elaboració pròpia).

3.1.3 Dinàmiques

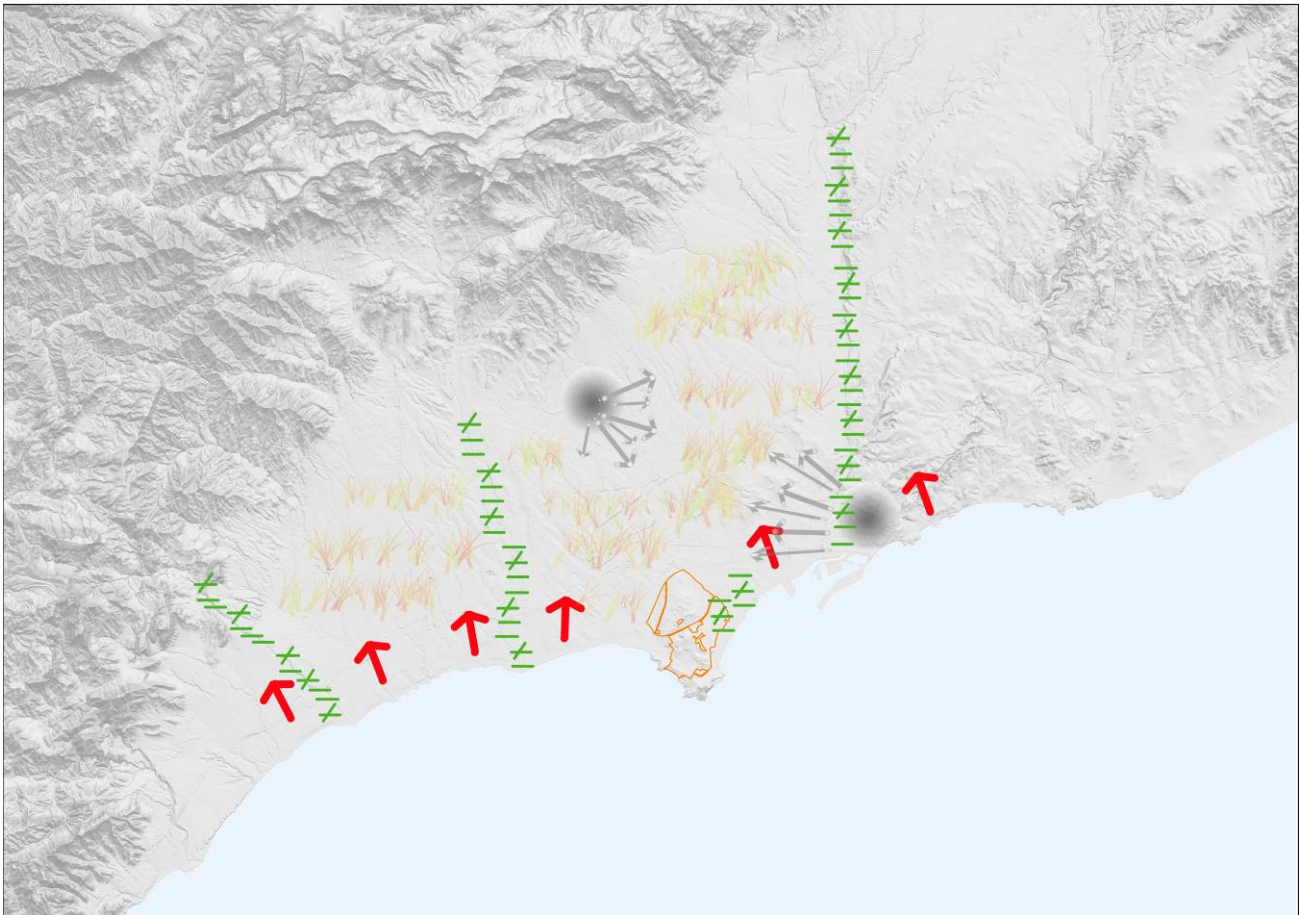
- 1. **Creixement residencial** lligat al turisme que avança de primera línia de costa cap a l'interior (encara que amb densitats menors que a primera línia).
- 2. **Creixement intens de les dues ciutats principals:** força compacte al voltant de Reus (fins al límit que constitueixen les vies de circumval·lació) i concentrat en direcció oest per qüestions topogràfiques en el cas de Tarragona (on dona lloc a una mescla confusa i desendreçada d'espais amb usos heterogenis).
- 3. **Desaparició o degradació dels espais naturals**, en especial els espais humits al voltant del cap de Salou i de les desembocadures de rieres i torrents.
- 4. **Degradació de les àrees agrícoles** per urbanització residencial i industrial i per abandonament dels cultius, extracció d'àrids o abocament de residus.

L'agricultura es manté malgrat la pressió de la urbanització residencial i industrial (font: Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona).

El contacte entre l'àmbit del pla director i l'espai humit de Cal·lípolis no té cap tractament que permeti millorar la cohesió i la connectivitat dels espais naturals (font: elaboració pròpia).

- Creixement residencial costaner
- Expansió urbana
- Degradació d'espais naturals
- Degradació d'espais agrícoles

La platja de Vilafortuny té un front urbanitzat, com la major part del litoral (font: Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona).

La perifèria occidental de Tarragona articula l'expansió urbana al llarg d'eixos viaris com la N-340 (font: Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona).

3.2 L'EMPLAÇAMENT

L'àmbit del pla director té una superfície de 816,32 ha i està situat a tocar de la costa, per sobre el cap de Salou i per sota l'A-7 i la via del ferrocarril, en el triangle que queda entre les poblacions de Tarragona, Salou i Vila-seca.

Té una **forma** aproximadament romboïdal i està dividit en dues parts separades per la C-31B. El perímetre està delimitat per carreteres de rang supramunicipal, però també per alguns carrers i urbanitzacions residencials. A l'interior hi ha tres àrees excloses, dues al sud –ocupades per urbanitzacions residencials- i una al nord –de serveis tècnics del parc.

PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DE REORDENACIÓ DE L'ÀMBIT DEL CENTRE RECREATIU TURÍSTIC DE VILA-SECA I SALOU

Els **usos del sòl** actuals són diversos. Sintèticament, al subàmbit nord hi ha un polígon comercial i turístic a mig desenvolupar, el recinte de Port Aventura, el centre de convencions, el parc de la torre d'en Dolça, un espai lliure gestionat agrícolament amb una bassa de reg per al golf i zones de vegetació diversa (pinedes, matollars, erms). Al subàmbit sud bàsicament hi ha camps de golf en funcionament, la xarxa de carrers de la urbanització associada (no edificada), espais amb vegetació natural (fonamentalment pineda i matollar) en els espais pendents d'edificació, la zona humida inclosa al PEIN de la Sèquia Major i un beach club sobre la platja Llarga.

La **topografia** és variada: en l'eix central hi ha les elevacions més marcades, que atenyen uns 50 m d'alçada al nord de la C-31B (dins el recinte de Port Aventura) i uns 67 i 52 m a la torre del Telègraf i el turó de la Cadeneta, respectivament, al sud d'aquesta carretera. Al voltant d'aquestes elevacions principals el microrelleu és força variat, amb la qual cosa els camps visuals són molt variats.

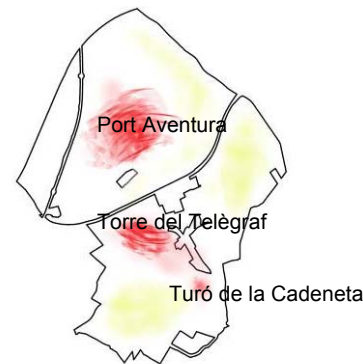
Les zones planeres més marcades es troben a la part oriental, que té pendents molt suaus i una gran obertura visual, i al sud-est, on l'àmbit s'acosta a la línia de costa. Tot i això, hi ha un desnivell fort entre el límit de l'àmbit i la platja, que queda fora de l'àmbit.

Zona planera oberta a l'entorn

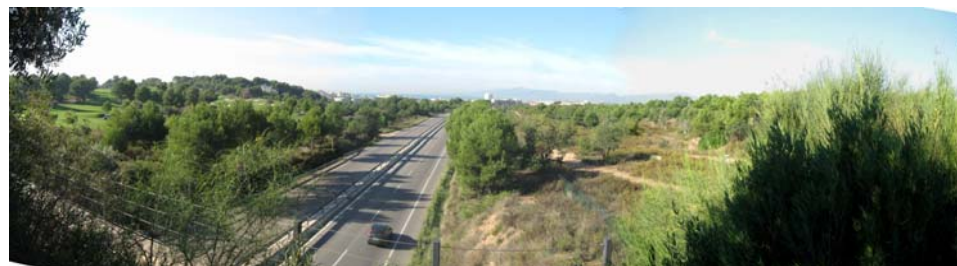

Punt elevat amb vistes panoràmiques

Pel que fa a la **circulació**, a banda dels vials perimetrals, hi ha 3 vies rodades principals a dins de l'àmbit: l'avinguda de la Pedrera, que passa a prop del límit sudoest, el C/ Camí del Racó, que travessa la part sud en direcció nord-sud i l'avinguda Pla d'en Maset, que travessa la part sud d'est a oest. També hi ha un vial rodat privat de connexió de la banda nord i la banda sud, que té 7.325 m de longitud i passa per sobre la C-31B amb un viaducte d'amplitud suficient com perquè el conductor no percebi que es troba en un creuament elevat.

Quant al trànsit de vianants i bicicletes, hi ha carrils exteriors a l'àmbit paral·lels a les vies rodades i una gran connexió interior (també d'accés restringit) paral·lela l'eix cívic esmentat, coneguda com a "eix cívic" o "camí de Mar" i que enllaça la part nord i la part sud per la banda oriental. Aquest eix té un enjardinament cuidat que fa que el passeig sigui una experiència sensorial agradable i aïllada del context.

Viaducte sobre la C-31B

Carril bici a la T-3148

La **hidrologia** del sector es caracteritza per la manca de cursos fluvials permanents a l'interior. El terreny es drena bàsicament mitjançant l'escorrentia superficial, que condueix les aigües cap a canalitzacions de drenatge o peces d'aigua artificials o naturals. Al límit oriental del sector hi ha un desguàs de l'autopista canalitzat en escullera que passa per sota la C-31B i es dirigeix cap al mar. Aquest canal absorirà les aigües d'escorrentia (prèviament emmagatzemades en basses de laminació) quan s'impermeabilitzin els sectors edificats previstos pel pla director, ja que el pendent del terreny s'orienta en la seva direcció. Quant a les peces d'aigua, hi ha basses artificials força naturalitzades en el parc de la torre d'en Dolça, una bassa de reg dels camps de golf de forma ovalada entre els camps de gestió agrícola, diversos llacs artificials distribuïts pels camps de golf i la zona humida de la Sèquia Major.

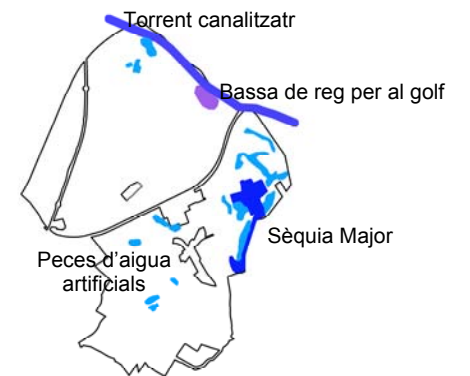
Torrent canalitzat en el límit oriental

Basses del parc de la torre d'en Dolça

Bassa al camp de golf

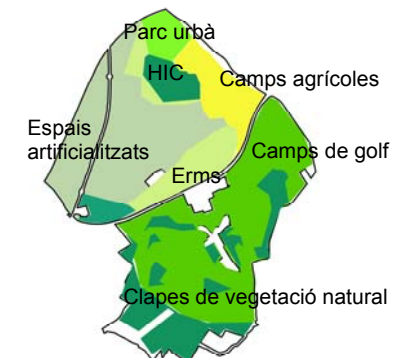
La **vegetació** és molt variada, d'acord amb l'àmplia varietat d'usos del sòl existents. Hi ha espais molt artificialitzats en els quals el paper de la vegetació és petit i bàsicament limitat a l'espai públic, com el polígon del Parc i el parc d'atraccions. Hi ha espais verds de caràcter artificial (els camps de golf) en els quals s'alternen plantacions ornamentals amb formacions vegetals naturals (bàsicament, pinedes) i espais antropitzats (els camps de gestió agrícola). I, finalment, hi ha espais de vegetació natural en diferents estadis de desenvolupament i amb diferents graus de protecció (des de la vegetació de zona humida de l'espai PEIN de la Sèquia Major, passant per hàbitats d'interès comunitari fins arribar als prats i erms predominants al futur sector del CTI).

Vegetació ornamental en espai públic

Vegetació natural de pinedes i brolles entre camps de golf

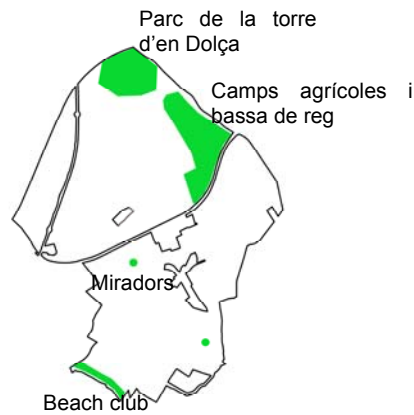
Els **espais naturals** de valor ecològic són la Sèquia Major i el prat de la Pineda i Cal·lípolis. La Sèquia Major, situada dins de l'àmbit, és un canal de drenatge d'un quilòmetre de longitud construït el 1537 per drenar les zones humides de darrere la platja de la Pineda. Actualment és alimentada per aigües freàtiques i està inclosa al PEIN per la fauna i flora que hostatgen les seves 15 ha d'extensió. El prat de la Pineda i Cal·lípolis, situat fora de l'àmbit, forma part d'un espai de la xarxa Natura 2000 de 48 ha juntament amb la Sèquia Major. Antigament era una zona humida de primer ordre, però després del procés de d'assecatge sofert a partir de 1750 i de la pressió actual d'infraestructures, indústria i urbanització, queda com un dels espais naturals més degradats de la comarca (per sobrefreqüentació antròpica, abocaments de residus i runes, etc.). Tanmateix, també té un altíssim potencial ecològic, social i paisatgístic i seria desitjable assegurar-ne la connectivitat amb la Sèquia Major, a la qual cosa contribueix el pla director.

La Sèquia Major

Antiga zona humida

Altres **espais oberts de valor** estètic, social i paisatgístic són: el parc de la torre d'en Dolça —exquisidament condicionat i mantingut, que allotja les restes restaurades de la torre que porta aquest nom, un hipòdrom i petites peces d'aigua—, els camps gestionats agrícolament que se situen al sud del parc —enmig dels quals es troben els elements patrimonials del mas de Pantaleoni i la torre dels Carboners, catalogats de BCIL—, una bassa artificial de reg dels camps de golf de l'àrea sud, els dos miradors situats al cim dels dos turons principals i el beach club, que malgrat que és d'accés privat constitueix un espai sobre el mar de gran valor.

Vistes del beach club sobre el mar

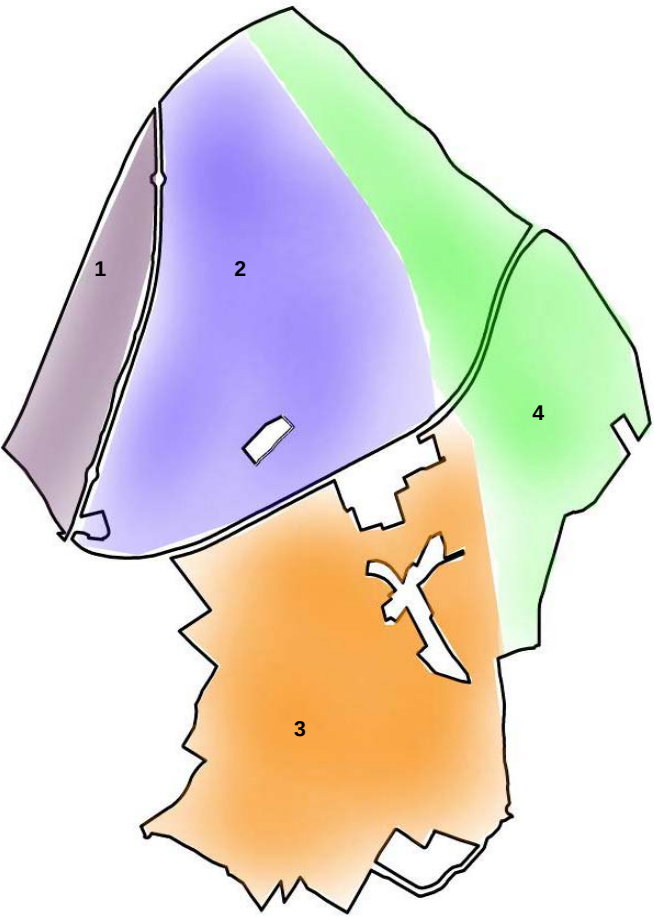
Pedrera restaurada i integrada als camps de golf

Els **ambients paisatgístics** es poden entendre com a àrees que tenen unes característiques morfològiques, perceptives i d'usos comunes, que fan que siguin identificades com a espais amb una certa unitat o coherència.

En una lectura inicial, dins del sector es distingeixen quatre ambients paisatgístics diferenciats:

1. Zona urbana en desenvolupament
2. Zona privada de baixa accessibilitat
3. Zona privada de visibilitat intermitent
4. Planícia oriental

3.2.1 Ambients paisatgístics

1. Zona urbana en desenvolupament

Descripció física

Polígon turístic i comercial a mig desenvolupar. La qualitat de la urbanització és bona i l'execució i el manteniment de l'enjardinament són d'alt nivell. Tanmateix, hi ha força parcel·les buides i les edificacions construïdes són heterogènies formalment i funcionalment (actualment hi ha una comissaria, una escola, hotels i un centre comercial).

Percepció

Produeix una sensació d'inacabament i descontextualització. El buit de les parcel·les i la diversitat d'edificacions singulars no genera una imatge coherent, unitària ni qualificada.

L'entorn és un element poc important. Des de l'interior la percepció se centra en el traçat i la disposició del teixit a mig fer. L'escala és força proporcionada i a causa de la bona accessibilitat, la proximitat a Salou i la tranquil·litat ambiental s'hi dona un ús social esportiu esporàdic.

Elements de visibilitat

Té una fita visual notable: el centre comercial, element de molt poc interès arquitectònic que es distingeix des de gran distància per la seva presència massiva.

Visibilitat dels nous desenvolupaments

La visibilitat dels nous desenvolupaments no serà molt elevada, malgrat que la distància al sector del CTI és relativament curta. El conjunt edificat quedarà apantallat per la topografia i per la presència intermèdia de les instal·lacions del parc d'atraccions i els edificis del polígon; bàsicament seran visibles els elements en alçada des de la part més meridional del polígon.

El centre comercial de la rambla del Parc és una fita visual de baix interès en primer pla i a llargues distàncies.

El centre educatiu llinda amb una parcel·la pendent d'edificació i és una mostra de la discontinuïtat del teixit urbà.

Tots els vials del polígon tenen un enjardinament de força qualitat; als vials perimetrals també s'hi troba un baixador de tren i caminets generats per l'ús esportiu esporàdic.

La qualitat i les dimensions de la urbanització contrasten fortament amb la buidor de les parcel·les i la manca de vida urbana, sensació que es fa més patent en el vial principal del polígon.

2. Zona de baixa accessibilitat

Descripció física

Aquest ambient és d'accés restringit al públic en general. S'hi poden distingir 4 subambients:

- el recinte del parc d'atraccions, al qual s'accedeix amb pagament
- àrees de serveis del parc, a les quals no es pot accedir
- el centre de convencions, al qual s'accedeix després de superar un control d'accés
- una zona de vegetació natural (precisament la que acollirà el CTI), que malgrat no tenir actualment un ús concret, no disposa d'accessos fàcils ni evidents en cotxe ni a peu.

Percepció

La visió perimetral és l'única percepció oberta permanent però és molt limitada, tant per barreres topogràfiques i vegetals naturals (per exemple, als límits de l'àmbit del futur CTI), com per barreres visuals artificials (per exemple, al perímetre del parc d'atraccions). Així, bàsicament es tracta d'una gran peça aïllada de l'entorn, de percepció discontinua i fragmentada, dominada per la consciència de separació. A l'interior, la percepció de l'espai canvia radicalment. L'àmbit turístic (el parc d'atraccions i el centre de convencions) són espais hiperdissenyats amb acabats de molta qualitat. En el cas del parc, la intenció és transportar el visitant a altres realitats geogràfiques o a ambients de fantasia on gaudeixi d'experiències lúdiques especials. Les atraccions són artefactes singulars i de dimensions importants que creen un espai autònom. En el cas del centre de convencions, l'objectiu és crear un ambient de serietat i privilegi que afavoreixi el desenvolupament d'activitats professionals.

Elements de visibilitat

Al seu interior s'hi troba la fita visual més important de l'àmbit: el conjunt format pel Dragon Khan (una muntanya russa de color vermell llampant de 49 m d'altura construïda en els orígens del parc) i el Shambhala (una muntanya russa de 76 m que s'hi va superposar posteriorment). La nova atracció de Ferrari Land, que obrirà el 2017, inclourà una instal·lació que assolirà una altura superior, de 117 m.

Visibilitat dels nous desenvolupaments

Donada la seva posició més elevada respecte el sector del CTI els nous desenvolupaments seran força visibles des d'aquí, sobretot des de la part més propera al sector. Tanmateix, dins del parc d'atraccions, la densitat d'instal·lacions dificultarà una percepció neta i continuada dels nous desenvolupaments. Una excepció destacable són les dues muntanyes russes, que assoleixen gran altura, i si que oferiran una visió panoràmica i en picat del conjunt durant els moments inicials del recorregut. Finalment, des de fora del parc d'atraccions, donada la dificultat d'accedir al territori i l'orientació topogràfica, bàsicament seran visibles els volums en alçada.

El conjunt format pel Dragon Khan i el Shambhala és un referent visual perceptible a grans distàncies.

El recinte on hi ha el parc d'atraccions i el centre de convencions està físicament i visualment aïllat de l'exterior.

Tot aquest ambeint un espai no accessible sense pagament i a causa de les tanques, la topografia i la vegetació les úniques visions perimetrals possibles són fragments molt limitats.

La part nord del recinte, malgrat no ser accessible, és la més visible per la seva topografia elevada i l'abundància de vies de comunicació adjacents.

3. Zona de visibilitat intermitent

Descripció física

Ocupa la major part del subàmbit sud. Es correspon amb bona part de la superfície destinada a camps de golf i a futures urbanitzacions, i també amb el *beach club*. La urbanització està acabada i és de gran qualitat, amb materials, mobiliari i senyalització en molt bon estat. L'enjardinament que acompanya la urbanització es basa en la paleta vegetal mediterrània, parteix d'un disseny de caràcter silvestre reeixit i mostra un manteniment impecable. Els camps de golf tenen el disseny propi d'aquestes instal·lacions esportives, amb el domini de les formes ondulades i les plantacions irregulars. La topografia de l'àmbit és força accidentada, amb ondulacions força marcades del terreny, i s'hi troben els dos punts més alts de l'àmbit.

Percepció

La microtopografia i les plantacions vegetals denses i exuberants generen conques visuals en general tancades i limitades. Els vials de traçat orgànic generen una ràpida desorientació espacial. En aquesta zona, sovint la percepció es limita a l'entorn immediat, dominat per vegetació natural o plantada o per les extensions de gespa del golf. Les vistes més enllà del primer pla són de dos tipus. D'una banda, hi ha trams puntuals dels recorreguts dels quals s'obren vistes cap al sud i és veu el mar, el casc urbà de Salou o les instal·lacions de Port Aventura. De l'altra, hi ha el turó de la Cadeneta i, sobretot, el turó del Telègraf, que són punts alts que ofereixen vistes panoràmiques sobre l'entorn, i permeten veure amb claredat l'àmbit que ocuparà el CTI.

Elements de visibilitat

Des de l'interior, els miradors situats en els punts alts són els punts clau de visibilitat. Des de l'exterior, els únics elements visuals destacats són les dues urbanitzacions existents (estrictament, excloses de l'àmbit però físicament inserides en ell). Més enllà d'això, aquesta part es percep des de l'exterior com un continu vegetal dens.

Visibilitat dels nous desenvolupaments

Des de bona part d'aquest ambient, les visuals sovint són endògenes, restringides i de curt abast, i els nous desenvolupaments probablement seran a penes perceptibles. Al voltant dels dos punts alts, en canvi, la visibilitat sobre l'entorn, és màxima. El mirador de la torre del Telègraf és el que oferirà unes vistes més completes i properes sobre la totalitat del sector del CTI.

Des de fora, les urbanitzacions són els únics elements construïts que es destaquen contra el fons vegetal predominant.

Des de dins, les conques visuals dels vials tant rodats com no rodats són tancades i acotades, amb un primer pla format per vegetació mediterrània ben cuidada i elements d'urbanització de qualitat.

Les formes ondulades i les plantacions orgàniques dels camps de golf generen paisatges bucòlics en les obertures visuals que es generen puntualment des dels vials.

En determinats trams dels vials s'obren vistes cap al sud al sud –Salou, el mar, les muntanyes de la serralada Prelitoral.

El turó del Telègraf és un dels punts alts i el que ofereix les vistes més privilegiades sobre l'àmbit del CTI.

4. Planícia oriental

Descripció física

S'estén al llarg del la franja oriental de l'àmbit, al nord i al sud de la C-31B, i es caracteritza principalment per una topografia planera i un caràcter molt poc artificialitzat. Els usos del sòl són variats: principalment, parc urbà i camps de conreu al nord de la carretera, i camp de golf i espai natural de la Sèquia Major al sud. Alguns espais (parc i Sèquia Major) són d'accés públic mentre que altres són privats i d'accés restringit (golf). Però la manca de barreres visuals fa que, malgrat l'heterogeneïtat d'usos i d'accessibilitat, aquest ambient es percebi amb certa unitat i continuïtat.

Percepció

La gran obertura respecte l'entorn és el tret principal i domina la percepció des del primer instant. La profunditat del camp visual és molt més gran que en la resta de l'àmbit. Al primer pla i segon pla –generalment dominats per la vegetació herbàcia o de port baix, natural o plantada- s'hi afegeix sovint un teló de fons no molt llunyà i de gran potència visual: la façana del complex petroquímic que s'estén entre Tarragona i Vila-seca.

Elements de visibilitat

Aquest ambient no té fites visuals pròpies, però està presidit per dues fites visuals externes força omnipresents: d'una banda, el conjunt format pel Shambhala i el Dragon Khan i, de l'altra, la façana de la petroquímica. Com s'ha dit, pròximament s'hi afegirà la instal·lació del Ferrari Land, que està en construcció.

Visibilitat dels nous desenvolupaments

Atesa la gran obertura visual i la manca de barreres topogràfiques, construïdes o vegetals, els nous desenvolupaments tindran una gran visibilitat i dominància des de tot aquest espai. La nítida visió actual del Shambhala i el Dragon Khan permet constatar que el conjunt edificat que se situarà al sector adjacent serà també fàcilment percebut des d'aquí.

Des del límit nord-oriental, es muntanyes russes de Port Aventura són una fita visual omnipresent.

El parc de la torre d'en Dolça està visualment abocat a la façana confrontant de la petroquímica, teló de fons constant que suposa un gran contrast respecte el cuidat enjardinament interior.

El camp de golf, al sud-est d'aquesta zona, té una vista frontal i espectacular sobre les muntanyes russes.

El camp de golf també té visuals obertes cap al front urbà de Salou i, una mica més lluny, la façana de la petroquímica.

Malgrat la densitat de vegetació aquàtica i la manca de camins interiors, la Sèquia Major (en especial, el mirador) també té vistes sobre el Dragon Khan i el Shambhala.

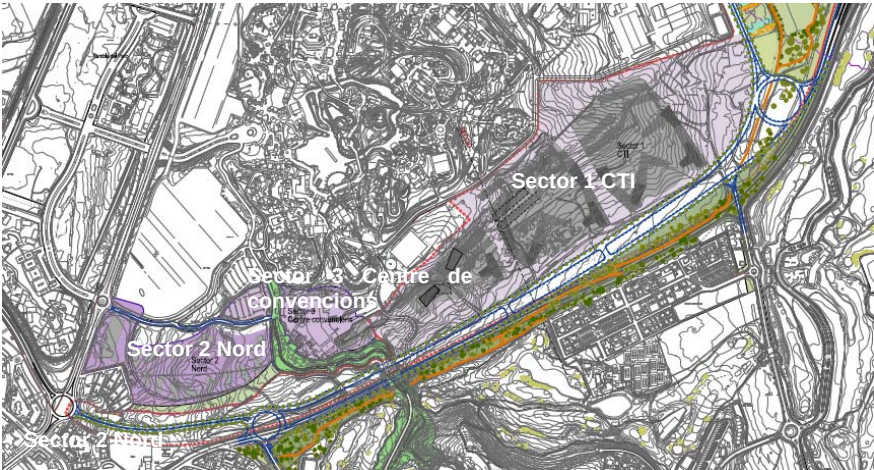
4. COM?

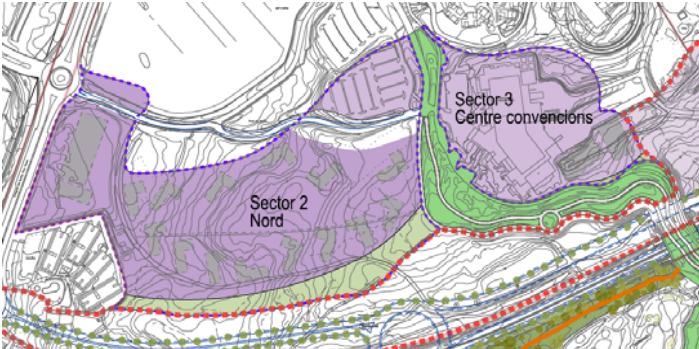
En aquest apartat es sintetitza l'estratègia global d'integració aplicada a l'hora de plantejar els actuacions previstes. A partir d'aquesta estratègia, es resumeixen els principals criteris d'integració paisatgística tinguts en consideració en el procés de redacció del pla director i, al costat de cada criteri o grup de criteris, s'inidquen les mesures concretes d'integració paisatgística contingudes implícitament o explícitament en el pla director.

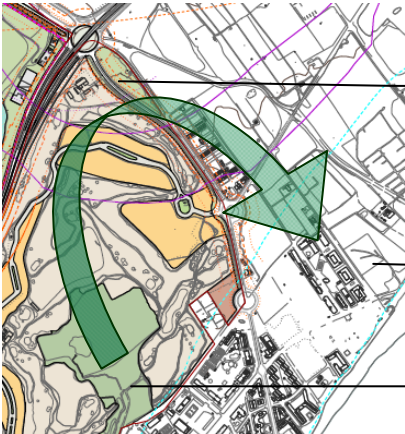
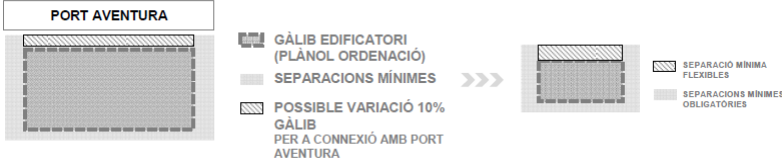
ESTRATÈGIA

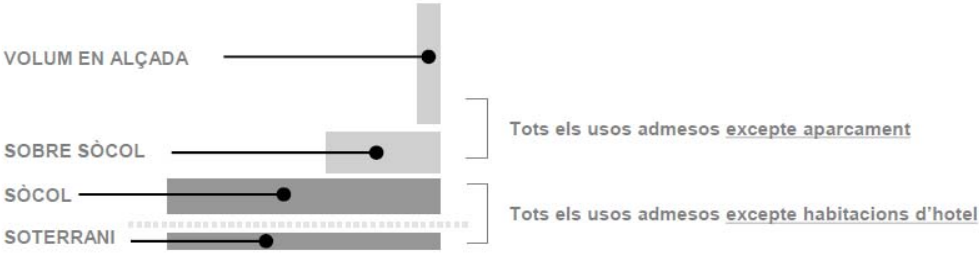
Reordenar l'àmbit del Centre Recreatiu Turístic (CRT) per acollir nous usos recreatius i turístics amb els objectius de singularitzar el nou sector de desenvolupament del CTI, potenciar-hi la qualitat arquitectònica dels nous edificis-emblema, tractar els espais públics associats en consonància amb el paisatge mediterrani propi del lloc i maximitzar la superfície, la connectivitat social i ecològica, el caràcter agrícola i la qualitat dels nous espais lliures. Fer petits ajustos en els altres dos sectors previstos per permetre millorar l'oferta hotelera lligada a Port Aventura i el funcionament del centre de convencions.

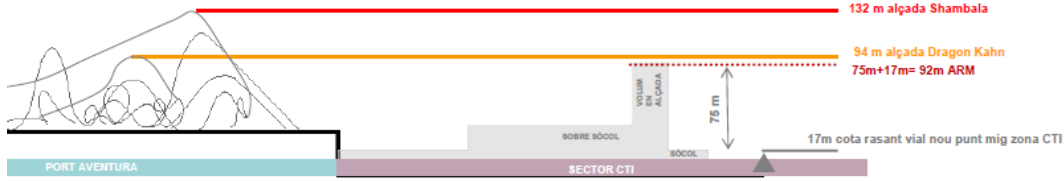

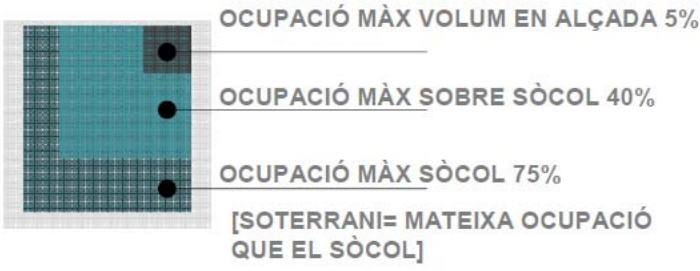
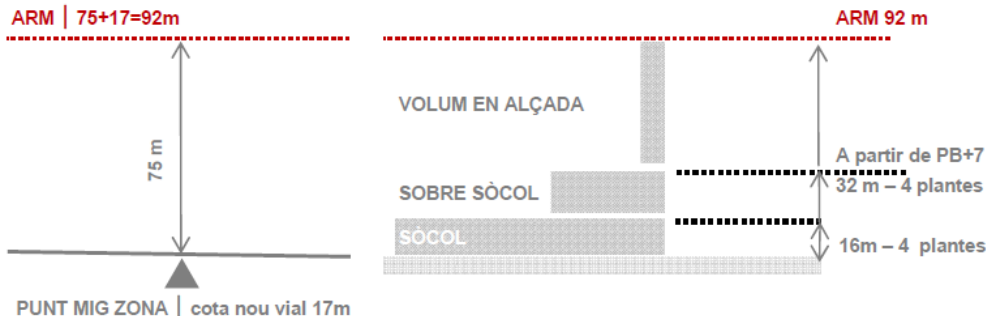
CRITERIS	MESURES
1. ORDENACIÓ GLOBAL	
Concentrar espacialment els nous desenvolupaments i minimitzar la dispersió edificatòria.	<i>Sector 1 CTI.</i> Localitzar el nou sostre i els nous usos turístics lligats al joc i al turisme en un àmbit acotat i únic, apostant per una configuració intensiva.
	<i>Sector 2 Nord.</i> Preveure una nova oferta hotelera que completi les necessitats associades al recinte lúdic de Port Aventura i complementi l'oferta hotelera pròpia i específica del CTI en un àmbit adjacent als espais ja artificialitzats.
	<i>Sector 3 Centre de convencions – CC.</i> Permetre l'ampliació de l'ús del centre de convencions, adjacent al sector dels nous desenvolupaments del CTI, amb una dimensió acotada i proporcionada a les necessitats.
	<i>Àrea de la rambla del Parc.</i> Mantenir les previsions del planejament vigent en l'àmbit de la rambla del Parc i el parc d'atraccions (amb usos hotelers, de turisme familiar i de serveis complementaris del parc d'atraccions força consolidats), sense assignar-hi nou sostre, perquè quan s'executin completament consolidin un polígon de serveis de qualitat.
	<i>Àrea sud.</i> Mantenir les previsions del planejament en l'àmbit al sud de l'autovia C-31B (resort turístic residencial i hotelier recolzat en els camps de golf i el beach club, urbanitzat i pendent d'edificació) ja que es tracta d'un futur complex residencial i esportiu definit unitàriament i de gran qualitat.

Maximitzar l'extensió dels espais lliures.	<i>Sector 1 CTI.</i> Fixar una extensió d'espais lliures i equipaments de cessió superior als mínims urbanístics (22% i 15% de la superfície del sector, respectivament).
Definir les cessions en els espais més valuosos ambientalment i paisatgísticament.	<i>Sector 1 CTI.</i> Situar els espais lliures i equipaments en l'àmbit oriental del sector, perquè recullin i protegeixin els espais de més valor paisatgístic: els espais lliures gestionats agrícolament. <i>Sector 1 CTI.</i> Situar els espais lliures en l'àmbit oriental del sector, el més pròxim a la Sèquia Major, per possibilitar la futura millora de la connectivitat d'aquest espai natural.
	<i>Sector 2 Nord.</i> Destinar les cessions a constituir un increment de l'eix cívic existent (camí de Mar) que connecta amb la part sud de l'àmbit. <i>Sector 3 Centre de convencions – CC.</i> Situar les cessions a tocar de l'autovia C-31B, per generar un coixí de separació física i visual entre l'edificació i la carretera.
	Potenciar l'eix cívic existent (camí de Mar) que recorre el sector per la banda oest, des de Port Aventura fins a la zona de golfs i futures urbanitzacions, concentrant-hi les noves cessions d'espais lliures del sector 2 Nord i el sector 3 Centre de convencions amb l'objectiu de completar l'estructura viària i l'eix de connexió social. Preveure mesures de permeabilitat a través i al llarg de la nova secció de la C-31B.

	Canviar la qualificació d'un espai situat al nord de la Sèquia Major i el prat de la Pineda d'equipament a espai lliure, de manera que es pugui generar un nou corredor i millorar la connectivitat ecològica entre ells. Canvi de qualificació a espai lliure Prat de la Pineda Sèquia Major Preveure a l'ordenació indicativa camins a través dels nous espais lliures en la banda oriental del sector 1 CTI. Preveure un altre eix cívic a la banda oriental, que uneixi els espais de major valor ecològic i social (el parc de la torre d'en Dolça, la Sèquia Major,...), tal com recomana l'estudi ambiental estratègic i es mostra a l'ordenació indicativa.
Definir una nova façana urbana unitària i coherent al llarg de la C-31B.	<i>Sector 1 CTI.</i> Definir la façana del nou CTI al llarg de la carretera C-31B per configurar un front lineal que li doni presència i identitat. <i>Sector 3 Centre de convencions – CC.</i> Preveure l'ampliació del centre de convencions fent façana cap a la C-31B.
Definir un gàlib edificatori adaptat a la topografia.	<i>Sector 1 CTI.</i> Definir una articulació del complex edificatori en 3 cossos (sòcol, sobresòcol i volums en alçada), de manera que el més baix (sòcol) pugui adaptar-se al desnivell del terreny. <i>Sector 1 CTI.</i> Preveure als plànols d'ordenació un espai de separació flexible respecte el talús posterior en el límit amb Port Aventura per assolir la millor adaptació topogràfica i connexió amb el parc d'atraccions.
Definir un gàlib edificatori que tingui en compte les visuals des de l'entorn.	<i>Sector 1 CTI.</i> Establir una altura reguladora màxima inferior a l'altura del Ferrari Land, que serà en el futur la fita visual més alta de Port Aventura, i del Shambhala, que està molt a prop del sector 1 CTI. <i>Sector 1 CTI.</i> Establir una altura reguladora màxima (75 m) inferior a l'altura de les torres de la central petroquímica propera, que són un referent visual omnipresent a l'entorn.

	<i>Sector 2 Nord.</i> Definir una altura reguladora màxima (PB+3) que no superi la dels edificis hotelers de la rambla del Parc i sigui adequada per al context urbà de Salou. <i>Sector 3 Centre de convencions – CC.</i> Definir una altura reguladora màxima (PB+2) que no sobrepassi la dels edificacions més properes (els futurs hotels del sector Nord i el centre de convencions existent), per evitar que la seva visibilitat en segon i tercer pla sigui preeminent. <i>Sector 3 Centre de convencions – CC.</i> Prescriure l'obligatorietat que la nova construcció s'entengui com una ampliació de l'edifici existent, per mantenir la unitat i la coherència arquitectònica i estètica.
Definir al sector 1. CTI un gàlib edificatori flexible que es pugui adaptar al programa definitiu i alhora permeti generar arquitectura de qualitat.	Definir un envoltent unitari i de grans dimensions per al volum del CTI que li atorgui protagonisme i singularitat. Fragmentar la composició del volum del CTI en 3 cossos per sobre la cota del terreny (sòcol, sobresòcol i volums en alçada). Definir diferents gàlibs per a cadascun de manera que l'edifici no sigui un cos massís i tingui un ritme volumètric i compositiu. VOLUM EN ALÇADA SOBRE SÒCOL SÒCOL SOTERRANI Tots els usos admesos <u>excepte aparcament</u> Tots els usos admesos <u>excepte habitacions d'hotel</u>

2. SÒL D'APROFITAMENT PRIVAT	
SECTOR 1 CTI Singularitzar l'arquitectura del CTI com a nou referent i fita visual territorial. Dotar el conjunt edificatori de qualitat i unitat. Evitar l'aparició d'una façana contínua de dimensions	Definir un envoltent flexible per a l'edificació del CTI que en garanteixi una presència potent en primer pla (per la continuïtat del sòcol i sobresòcol) i una visibilitat generalitzada en segon pla (per l'altura dels volums en alçada, que han de constituir fites arquitectòniques i icones visuals a escala territorial). Definir una altura màxima (92 m des del nivell del mar) inferior a la cota màxima de les muntanyes russes de Port Aventura per evitar que l'edificació esdevingui una barrera visual des del parc. 132 m alçada Shambala 94 m alçada Dragon Kahn 75m+17m= 92m ARM 17m cota rasant vial nou punt mig zona CTI

excessives. Assegurar la visibilitat des de l'entorn, especialment des dels nuclis de població propers i les vies de comunicació regionals. No provocar interferències visuals negatives en el gaudi de l'atracció més alta de Port Aventura (Shambhala).	Les característiques d'ocupació d'aquest envoltent són: - Sòcol: ocupació màxima del 75%. - Sobresòcol: ocupació màxima del 40%. - Volums en alçada (torres): ocupació màxima del 5%. OCUPACIÓ MÀX VOLUM EN ALÇADA 5% OCUPACIÓ MÀX SOBRE SÒCOL 40% OCUPACIÓ MÀX SÒCOL 75% [SOTERRANI= MATEIXA OCUPACIÓ QUE EL SÒCOL] Les característiques d'alçada d'aquest envoltent són: - Sòcol: alçada màxima fins a 16 m des de la cota de referència, equivalent a 4 plantes. - Sobresòcol: alçada màxima fins a 32 m des de la cota de referència, equivalent a 4 plantes més per sobre de la cota 16 m de coronament del sòcol. - Volums en alçada (torres): resta de plantes fins a 75 m de la cota de referència, equivalent a 11 plantes més per sobre de la cota 32 m de coronament del sobresòcol. ARM 75+17=92m ARM 92 m 75 m VOLUM EN ALÇADA SOBRE SÒCOL SÒCOL A partir de PB+7 32 m – 4 plantes 16m – 4 plantes PUNT MIG ZONA cota nou vial 17m Els paràmetres d'ocupació i alçada generen un gàlib de capacitat superior al sostre admès. D'aquesta manera es permet que el projecte arquitectònic tingui marge per concretar la volumetria d'acord amb les necessitats específiques del programa definitiu i alhora es garanteix que el volum resultant estarà definit per una dualitat formal: una base sòlida i de presència unitària i elements puntuals en alçada. L'altura i l'ocupació màxima permeses per als volums en alçada garanteixen, respectivament, que aquests elements no superen la cota màxima del Shambhala ni del Dragon Khan i no constitueixen pantalles contínues, de manera que les persones que pugin a les atraccions estrella de Port Aventura, tot i veure de molt a prop el nou complex edificatori, mantindran vistes per sobre dels volums en alçada i no veuran interrompuda la visió panoràmica sobre l'entorn que constitueix un dels atractius complementaris de l'experiència.
---	--

	Establir condicions perquè el sòcol no formi una pantalla visual excessivament monòtona: - llargada de façana contínua màxima de 250 m - separació mínima entre façanes contínues de 35 m - possibilitats de separació entre façanes amb un tall de tot el sòcol o amb una reculada mínima de la façana de 20 m
SECTOR 2 NORD Procurar la màxima coherència amb el polígon adjacent de la rambla del Parc.	Establir una altura reguladora màxima reduïda de 15 m (PB+3), que és coherent amb la del polígon del Parc i no genera pantalles en la visió des del casc urbà. Establir com a directriu a la memòria d'ordenació tenir especial cura en la integració paisatgística de les edificacions, atès que està en un punt elevat i és visible des de molts punts de l'entorn. Prescriure el tractament adequat els espais lliures de parcel·la a base de l'enjardinament o la pavimentació, sense que pugin utilitzar-se de magatzem a l'aire lliure.
SECTOR 3 – CENTRE DE CONVENCIONS Ampliar el centre de manera coherent amb l'edifici actual i el seu entorn.	Prescriure un projecte unitari que doni forma al conjunt del sector, incloent l'edifici existent, l'ampliació i la zona d'aparcament. Prescriure la formalització unitària del conjunt edificat pel que fa a volumetria, estètica i materials. Establir una alçada reguladora màxima de 10,5 m (PB+2) per garantir que l'ampliació no sobresurt per sobre l'edifici actual i no adquireix un protagonisme reservat al CTI.

3. SISTEMES D'ESPAIS LLIURES, EQUIPAMENTS, SERVEIS TÈCNICS I VIALITAT

Crear un espai lliure i d'equipaments de gran extensió que permeti desenvolupar diferents funcions lúdiques, productives i ecològiques.

Incloure les àrees gestionades agrícolament en l'actualitat dins dels espais lliures.

Situar una zona d'equipaments amb edificabilitats baixes i, en bona part, sense concurrència massiva per l'afectació de risc químic en contigüitat amb el parc periurbà existent (parc de la torre d'en Dolça) per evitar que s'artificialitzi en gran mesura i afavorir al màxim la continuïtat física, visual i funcional i d'espai lliure.

Definir itineraris no rodats a través dels espais lliures que augmentin les possibilitats d'accés a l'espai.

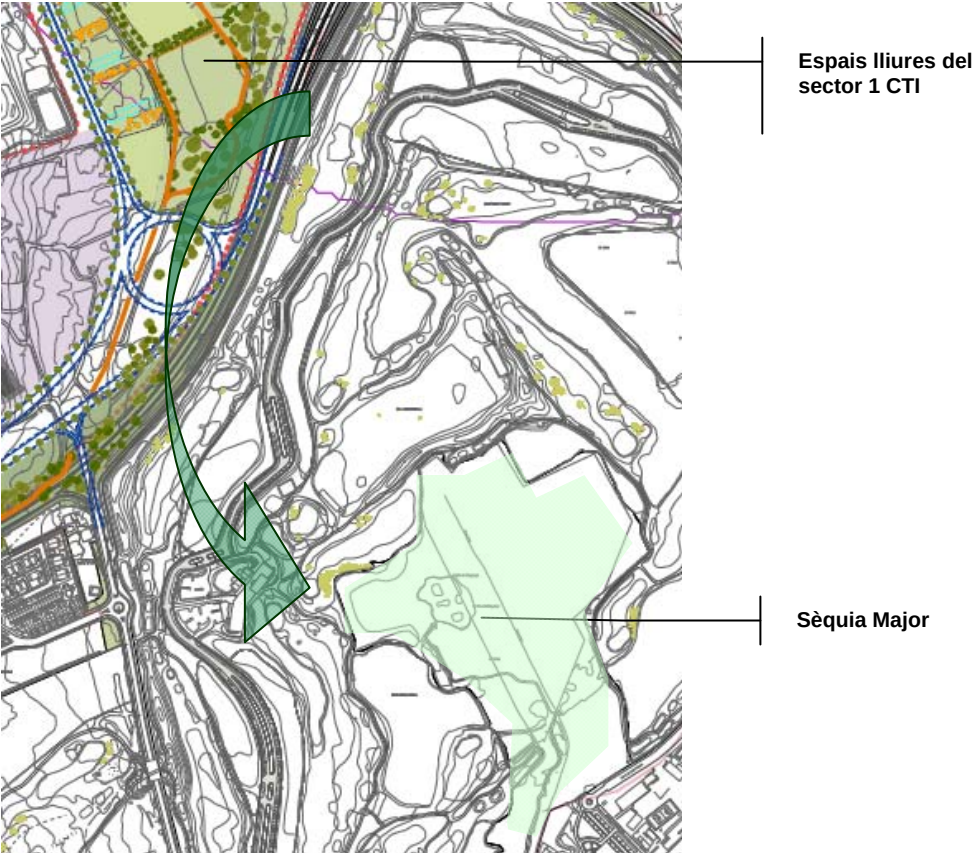
Afavorir la continuïtat i la connectivitat dels espais amb valor ecològic i paisatgístic.

Garantir la protecció de la Sèquia Major mitjançant la qualificació de l'àmbit com a PEIN pel pla director.

Promoure la connectivitat de la Sèquia Major amb els espais de valor ecològic situats fora de l'àmbit del CRT (prat de la Pineda i de Cal·lípolis) mitjançant el canvi de qualificació esmentat anteriorment.

Procurar la connexió ecològica entre els nous espais lliures del sector 1 CTI i la Sèquia Major a través de la C-31B preveient que la cota elevada de la rotonda d'enllaç de la C-31B permeti construir un pas inferior per a persones i fauna, marcat a l'ordenació indicativa.

Preveure un corredor verd de 50 m d'amplada mínima al llarg de la C-31B per la banda sud, on pot connectar amb els espais lliures de la urbanització existent i que permet una bona circulació no rodada i el pas de fauna.

Construir estanys de laminació en aquests espais lliures que permetin recollir i gestionar adequadament l'aigua d'escorrentia, tal com indica l'estudi ambiental estratègic, les mesures del qual són obligatòries d'acord amb la normativa.

Connectar els estanys de laminació amb el canal de desguàs del límit oriental per assegurar una gestió de la inundabilitat sense risc.

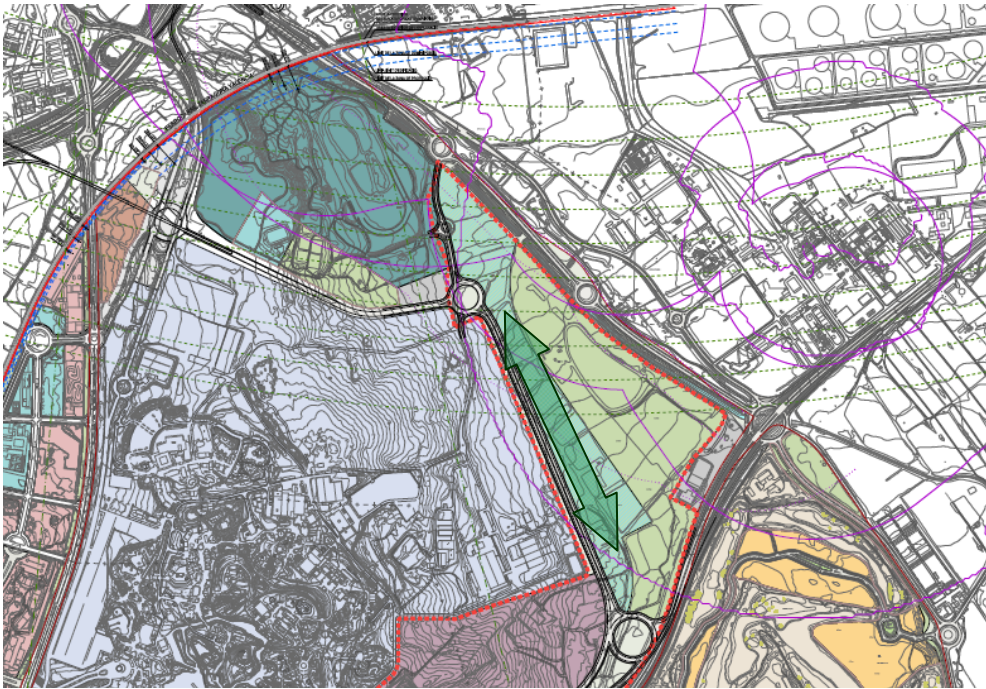

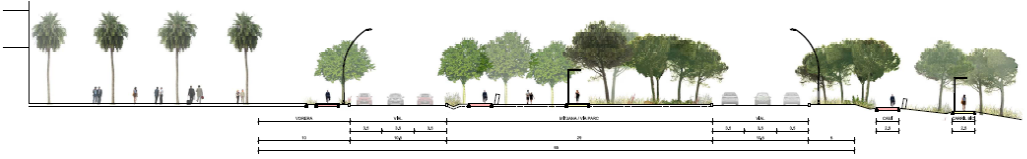
Establir criteris de gestió que afavoreixin la qualitat ambiental i estètica dels espais lliures.

Promoure una gestió agrícola favorable al manteniment de la biodiversitat, tal com indica l'estudi ambiental estratègic.

Prescriure a la normativa l'obligatorietat de plantar espècies adaptades a les característiques climàtiques, edafològiques i topogràfiques, amb baixes necessitats hídriques i facilitat de manteniment. En el cas d'àrees a restaurar, emprar exclusivament espècies autòctones.

Reutilitzar l'aigua de l'EDAR per al reg.

Afavorir la mobilitat no motoritzada.	Sector 1 CTI, sector 2 Nord i sector 3 Centre de convencions - CC. Prescriure que l'ordenació del sector es faci a partir de l'eix cívic existent (camí de Mar). Sector 1 CTI, sector 2 Nord i sector 3 Centre de convencions - CC. Preveure vials no rodats de connexió amb l'entorn, amb passeres independents del trànsit rodat si és necessari. Sector 1 CTI. Preveure un pas inferior a la rotonda oriental de la nova C-31B.
	Sector 1 CTI. Crear un nou vial d'accés des de l'autopista, que trianguli amb la C-31B i la T-3148 i enllaci amb el camí del Racó. Aquest vial garanteix que l'accés des de la banda oriental rodada funciona adequadament i genera un límit net amb l'espai qualificat d'espai lliure. Crear uns eixos de mobilitat coherents a escala territorial, ben articulats amb l'entorn a escala local i amb una imatge de qualitat. Dotar d'una imatge atractiva i una qualitat d'urbanització cuidada.

	Sector 1 CTI. Crear una nova secció per a la C-31B que permeti pacificar el trànsit i dotar aquest tram d'un caràcter urbà, tot permetent una adequada mobilitat interurbana i un accés correcte al sector 1 CTI. Sector 1 CTI. Preveure coixins d'espai verd entre els carrils, als laterals i entre els diferents tipus de trànsit per dotar d'una imatge atractiva i un caràcter urbà. Sector 1 CTI. Preveure indicativament connexions transversals en determinats punts del sector vinculades amb Port Aventura i que permetin la mobilitat perpendicular a la façana principal. Sector 2 Nord. Concentrar el sistema viari al sud del sector per completar l'estructura viària i l'eix de connexió social. Sector 3 Centre de convencions - CC. No preveure canvis en la mobilitat rodada ja que pot seguir funcionant adequadament.
	4.DESENVOLUPAMENT Dotar d'unitat els diferents desenvolupaments possibles al sector CTI . Prescriure que el desenvolupament de la zona s'ha de fer en base a un projecte unitari i de conjunt que garanteixi la coherència global i faci una concreció dels volums, que valorarà una comissió avaluadora dels aspectes urbanístics constituïda en la fase de concurs d'adjudicació de les llicències de joc. Incloure com a criteri de partida per a la proposta unitària d'ordenació l'adequació a l'entorn, parant especial atenció a la integració paisatgística, als criteris compositius de la proposta i al seu encaix funcional en el sistema urbà de Vila-seca i Salou.

5. VISIBILITAT

5.1 Visibilitat de l'emplaçament

El sector té una gran superfície i, per tant, analitzar-ne la visibilitat és complex.

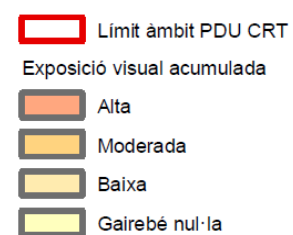
L'**estudi ambiental estratègic** conté 10 plànols de visibilitat des de 10 punts de vista diferents que s'han considerat els més rellevants (C-31B, avinguda Alcalde Pere Molas, C/ Camí del Racó, avinguda del Pla de Maset, carretera de la Pineda, carretera de la Costa, pont que creua la C-31B, el mar, urbanització dels Xalets de Salou i la Pineda). Per elaborar cadascun d'ells s'han definit punts d'observació més o menys distants segons la velocitat d'observació estimada (a peu, en cotxe, estàtica) i s'ha diferenciat el territori visible del no visible.

Aquests plànols de visibilitat es generen a partir de la topografia del terreny, i no poden tenir en compte l'apantallament de la vegetació i de les construccions existents.

El plànol de visibilitat acumulada resulta de sumar els resultats dels 10 plànols esmentats per obtenir una visibilitat global de cada punt del territori, la qual es classifica de gairebé nul·la, baixa, moderada o alta.

En aquest plànol es constata que **abans d'executar les previsions del pla director, el sector 2 Nord i el sector 3 Centre de convencions tenen una visibilitat de moderada a alta mentre que el sector 1 CTI té una visibilitat baixa o gairebé nul·la.**

Això no obstant una vegada vigent el pla director i construïdes les edificacions previstes, **la visibilitat canviarà radicalment**, de manera que s'ha cregut convenient completar aquest estudi de visibilitat de l'emplaçament amb un estudi de la visibilitat de l'ordenació que mostri l'abast visual potencial dels edificis futurs.

Plànol de visibilitats de l'estudi ambiental estratègic

5.2 Visibilitat de l'ordenació

Les previsions del pla director introdueixen canvis substancials en la visibilitat actual de l'àmbit, però no a tot arreu. Bona part de l'àmbit, malgrat el canvi de qualificació (per exemple, de SNU a sòl urbà-espai lliure) no veurà alterada la seva visibilitat perquè no s'hi preveuen construccions específiques.

Els canvis més significatius es preveuen al sector 1 CTI, ja que s'hi concentra una edificabilitat molt important dins d'uns gàlils grans i que permeten una volumetria en altura, precisament buscant una arquitectura que sigui visible a escala territorial i s'erigeixi en marca emblemàtica.

També hi haurà edificacions noves al sector 2 Nord i el sector 3 Centre de convencions. Tanmateix, les seves dimensions i impacte visual seran molt menors, perquè l'edificabilitat i els gàlils permesos són molt més acotats i coherents amb el teixit urbà circumdant. Per obtenir els resultats més rellevants, doncs, s'ha analitzat la **visibilitat potencial únicament del nou complex del CTI**, entenent que era el *leit motif* del pla director i, de llarg, l'efecte paisatgístic edificatori més destacat del pla.

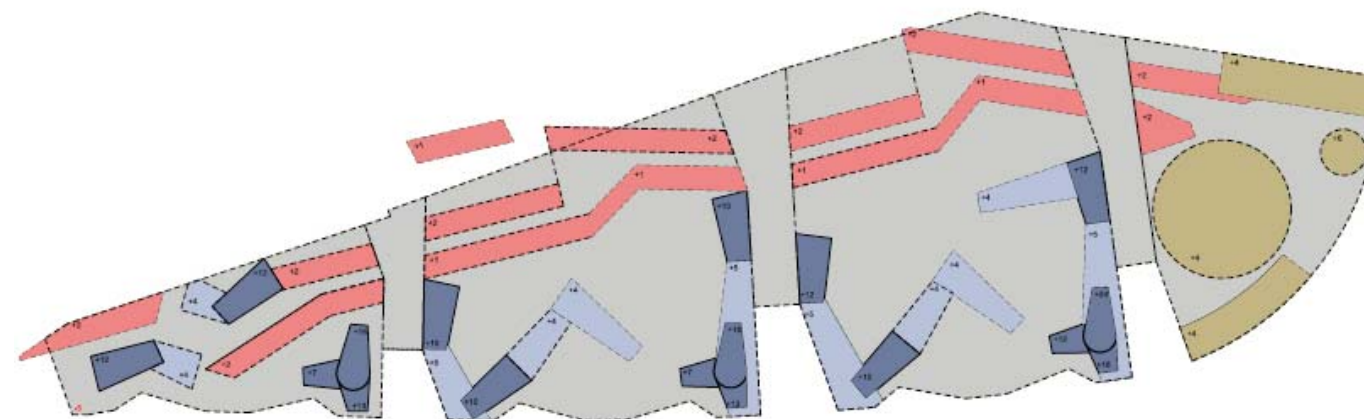
En primer lloc, **s'ha analitzat la visibilitat de l'ordenació indicativa inclosa al pla**. Com que els gàlils volumètrics fixats pels paràmetres urbanístics són molt més grans que el sostre màxim admès, calia tenir una concreció volumètrica d'aquest sostre per poder-ne avaluar amb certa fiabilitat la visibilitat potencial. Així s'ha obtingut una hipòtesi de la conca visual del futur conjunt edificatori que permet constatar des de quins llocs seria visible. S'ha agafat un radi de 3 km perquè es considera que més enllà d'aquesta distància, els edificis poden ser visibles però la percepció és difícil i, en qualsevol cas, no tenen una presència rellevant dins de l'escena.

Per fer l'anàlisi més acurat, **s'han obtingut per separat les conques visuals del sòcol i de tot el conjunt edificatori**. La comparació d'ambdues ha permès avaluar la importància relativa de les diferents peces a nivell de la visibilitat territorial i comprovar des d'on es veuen el conjunt i des d'on es veuen només els volums en alçada.

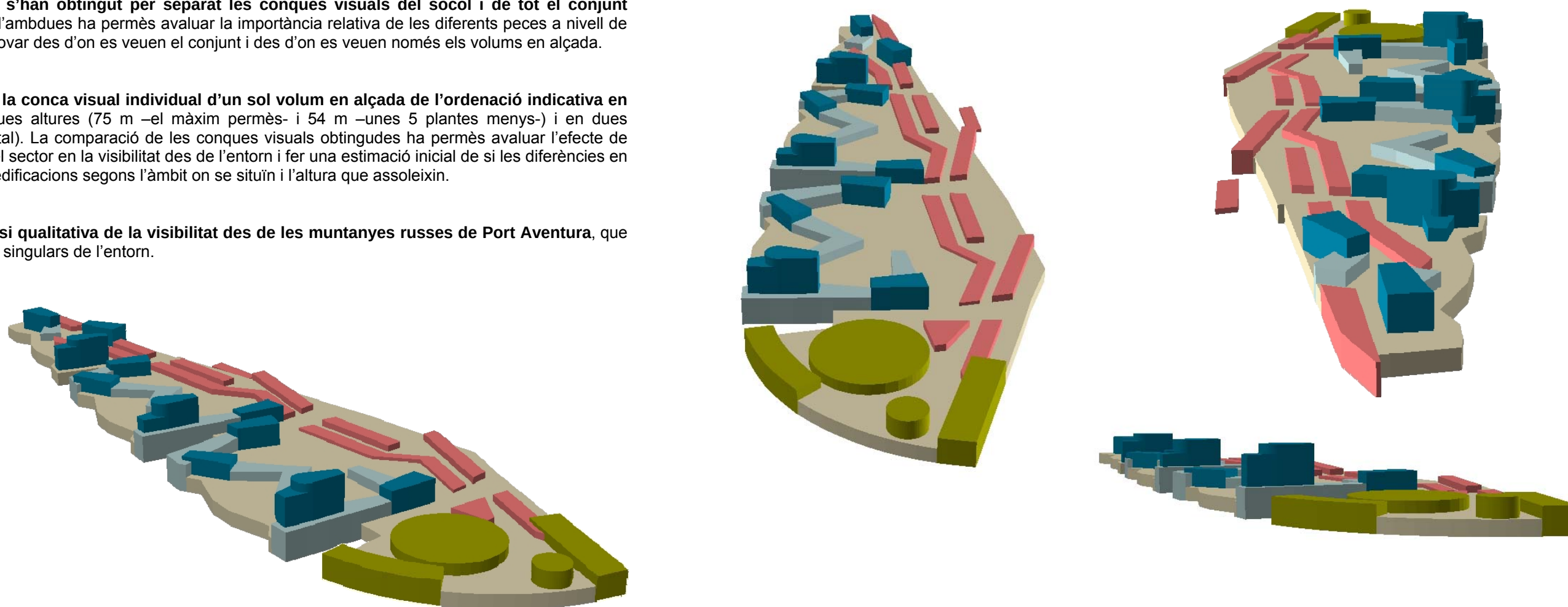
D'altra banda, **s'ha calculat la conca visual individual d'un sol volum en alçada de l'ordenació indicativa en diversos supòsits**: amb dues altures (75 m –el màxim permès– i 54 m –unes 5 plantes menys–) i en dues posicions (oriental i occidental). La comparació de les conques visuals obtingudes ha permès avaluar l'efecte de l'altura i de la posició dins del sector en la visibilitat des de l'entorn i fer una estimació inicial de si les diferències en l'abast visual de les futures edificacions segons l'àmbit on se situïn i l'altura que assoleixin.

Per últim, **s'ha fet una anàlisi qualitativa de la visibilitat des de les muntanyes russes de Port Aventura**, que es consideren punts de vista singulars de l'entorn.

La planta i la representació tridimensional de l'ordenació indicativa de la qual s'ha partit és la següent:

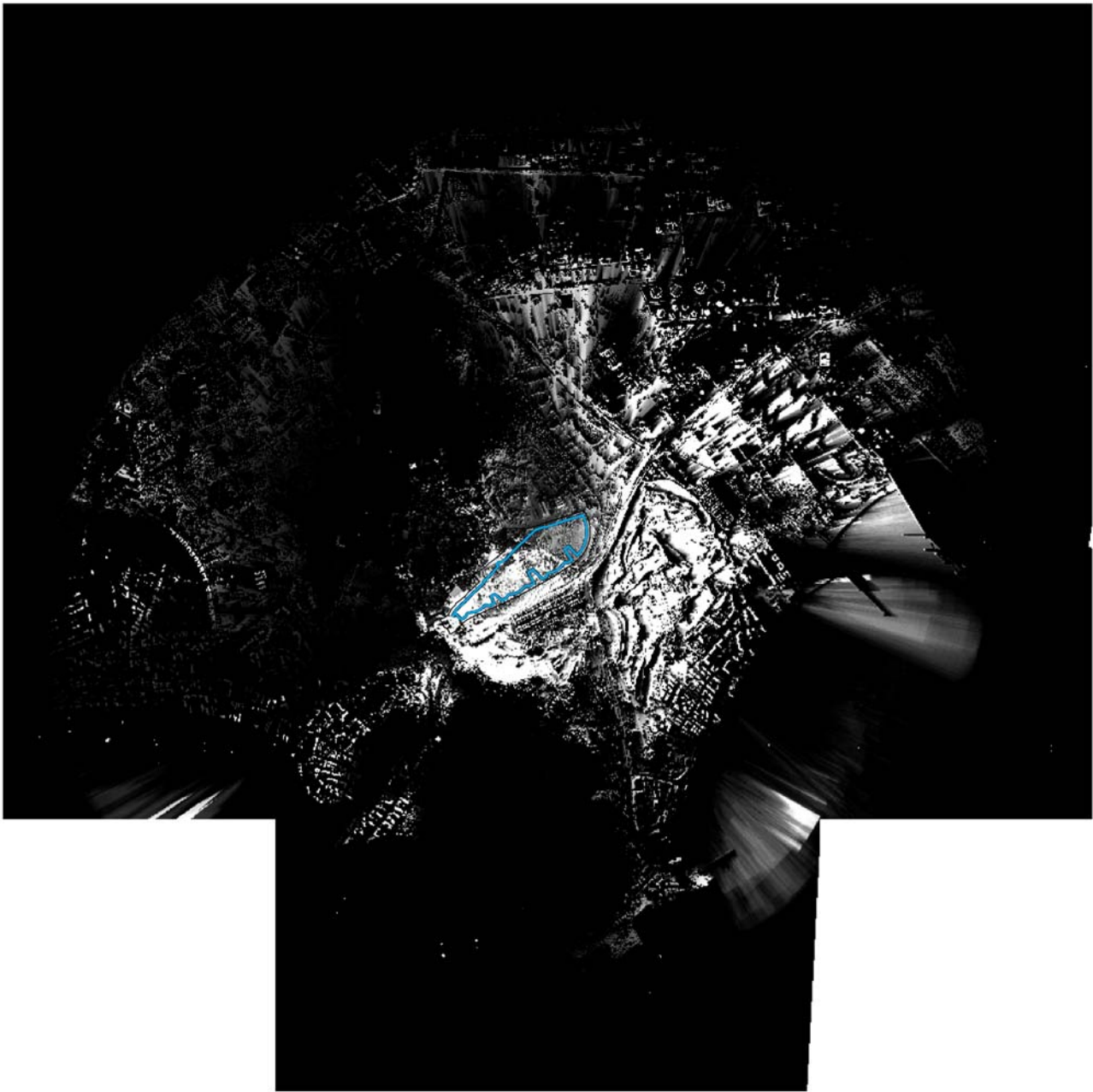
Ordenació indicativa del CTI

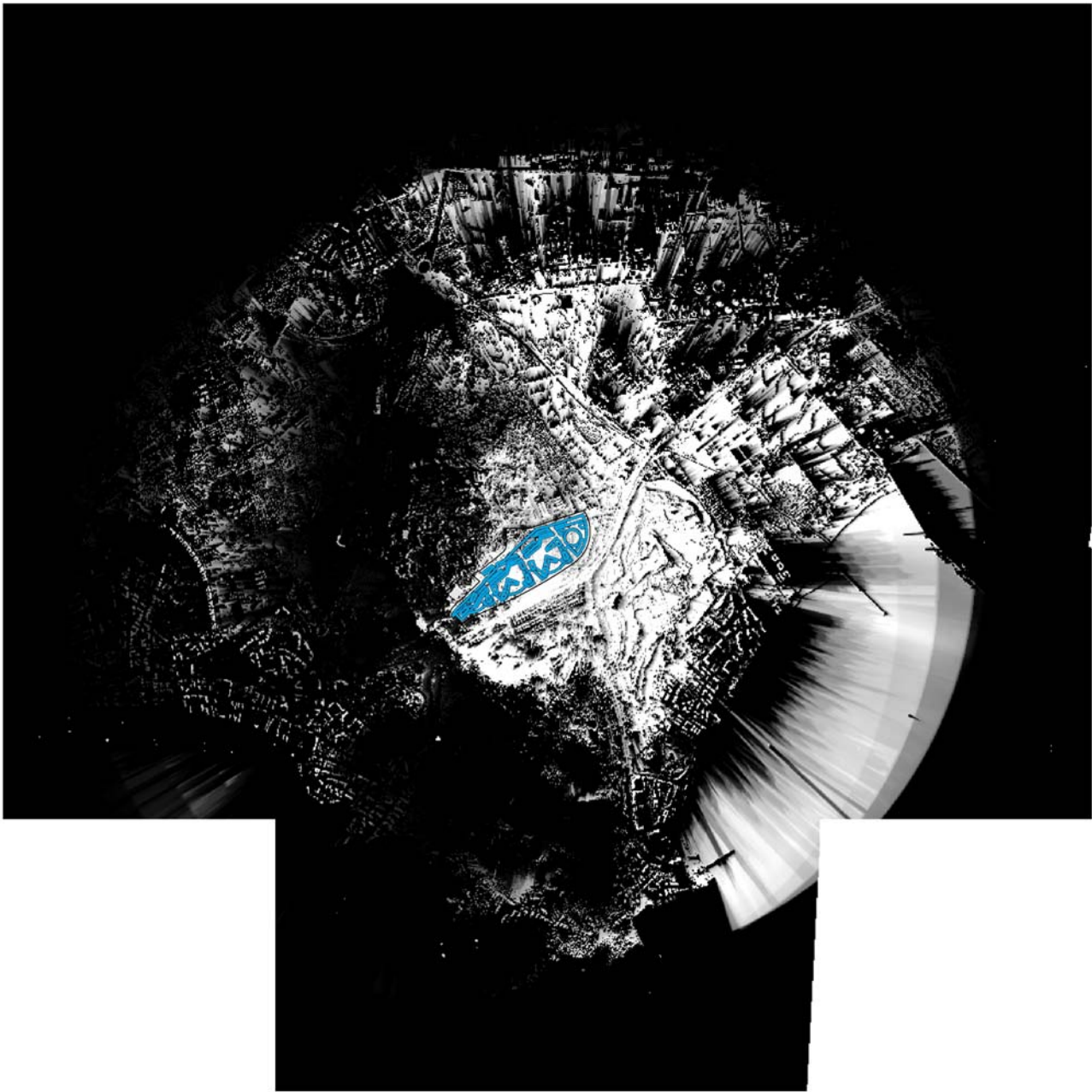
Visions tridimensionals de l'ordenació indicativa del CTI

CONCA VISUAL SIMPLE DEL SÒCOL

CONCA VISUAL SIMPLE DE SÒCOL, SOBRESÒCOL I VOLUMS EN ALÇADA

Visió sobre el sòcol

Visió sobre el sòcol, el sobresòcol i/o els volums en alçada

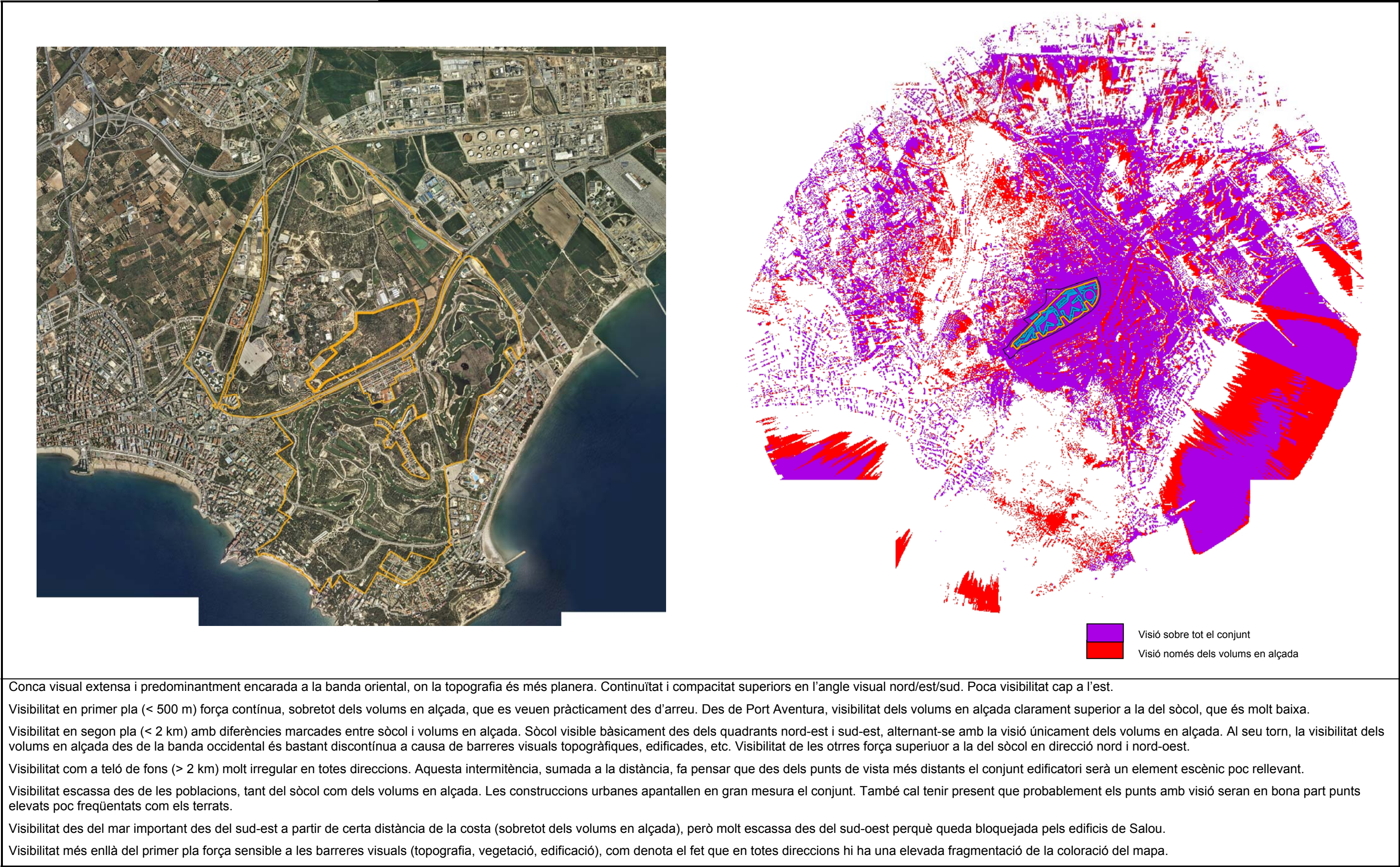
Metodologia: càlcul de la conca visual del sòcol sense sobresòcol ni volums en alçada (mapa de l'esquerra) i de la conca visual de tot el conjunt, sòcol, sobresòcol i volums en alçada (mapa de la dreta). La intensitat del color blanc indica el grau de visibilitat (a més intensitat, major nombre de punts del conjunt edificatori visibles).

De la combinació d'aquests dos mapes, s'ha obtingut la conca visual diferenciada (mapa de la pàgina següent), que distingeix entre el territori des del qual només es veuen els volums en alçada i el territori des del qual també es veu el sòcol. El color vermell indica els punts amb visibilitat només sobre parts dels volums en alçada. El color morat indica els punts amb visibilitat sobre tot el conjunt de sòcol, sobresòcol i volums en alçada.

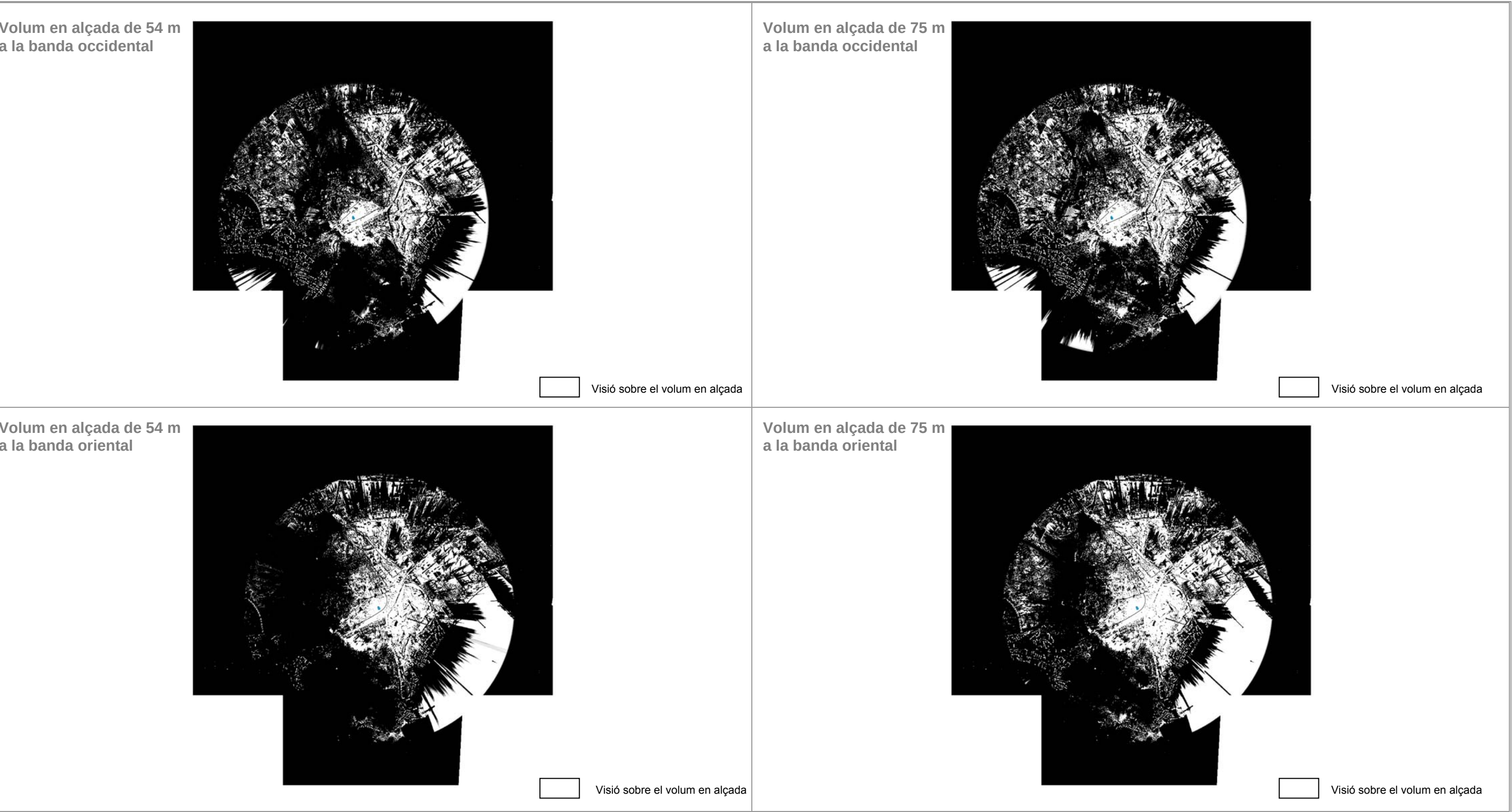
Per elaborar els mapes s'ha col·locat l'ordenació indicativa sobre la topografia actual del terreny (no s'han considerat les explanacions necessàries per poder executar la construcció). S'ha delimitat un radi màxim de visibilitat 3 km més enllà del qual la visió dels volums en alçada seria menyspreable. S'ha considerat d'apantallament de la vegetació i les edificacions gràcies a la utilització de les dades LiDAR de l'ICC (<http://www.icc.cat/Home-ICC/Geoinformacio-digital/Sobre-la-geoinformacio-ICGC/Elevacions/Dades-LiDAR>).

ORTOFOTOMAPA

CONCA VISUAL ACUMULADA DE L'ORDENACIÓ INDICATIVA

CONQUES VISUALS SIMPLES D'UN VOLUM EN ALÇADA EN DUES HIPÒTESIS DE LOCALITZACIÓ I DUES HIPÒTESIS D'ALTURA

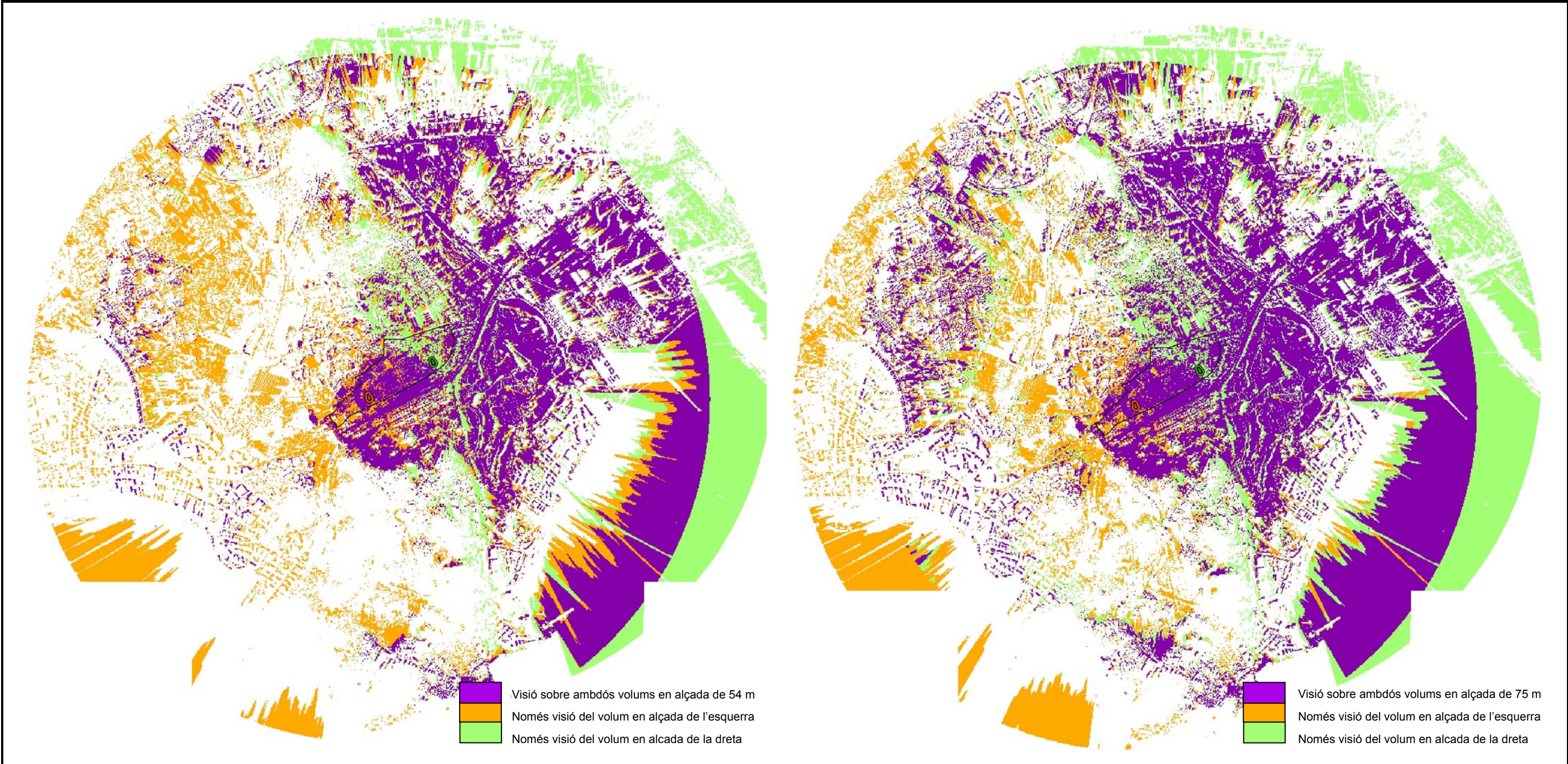
Metodologia: càlcul dels punts amb visibilitat sobre un volum en alçada de 75 m (altura màxima, unes 19 plantes) o de 54 m (unes 13 plantes) situat a la part oriental o a la part occidental. En blanc, els punts amb visió sobre el volum en alçada. En negre, els punts des dels quals no es veu el volum en alçada.

Càlcul dels mapes de visibilitat diferenciada (mapes de la pàgina següent). S'han combinat aquests quatre mapes de base per obtenir mapes de síntesi que permetin analitzar millor dos efectes. L'efecte de variar la posició es mostra amb 2 mapes en què es compara el territori des del qual es veuen els dos volums en alçada—tant si estan situats a la banda oriental com a la banda occidental— amb el territori des del qual només es veu un d'ells. L'efecte de variar l'altura (augment de 21 m, unes 6 plantes) es mostra amb 2 mapes en què es compara el territori des del qual es veuen els dos volums en alçada situats en una determinada posició amb el territori des del qual només es veu el volum en alçada més alt.

Per elaborar els mapes de base s'ha col·locat un volum en alçada en una determinada posició sobre la topografia actual del terreny. S'ha delimitat un radi màxim de visibilitat 3 km més enllà del qual la visió dels volums en alçada seria menyspreable. S'ha considerat d'apantallament de la vegetació i les edificacions gràcies a la utilització de les dades LiDAR de l'ICC (<http://www.icc.cat/Home-ICC/Geoinformacio-digital/Sobre-la-geoinformacio-ICGC/Elevacions/Dades-LiDAR>).

CONCA VISUAL ACUMULADA DEL VOLUM EN ALÇADA DE 54 m SEGONS LA LOCALITZACIÓ

CONCA VISUAL ACUMULADA DEL VOLUM EN ALÇADA DE 75 m SEGONS LA LOCALITZACIÓ

Conca visual d'ambdós volums en alçada predominantment enfocada a la banda oriental. Elevada continuïtat de la visió d'ambdós volums en alçada des de la banda oriental.

L'efecte fonamental de variar la posició del volum en alçada és que la conca visual es desplaça en la mateixa direcció (cap a la dreta o cap a l'esquerra), cosa lògica i esperable.

Quan es desplaça el volum en alçada cap a l'esquerra, la conca visual s'amplia a punts del territori bàsicament situats a l'oest, en especial al mar i al quadrant nord-oest.

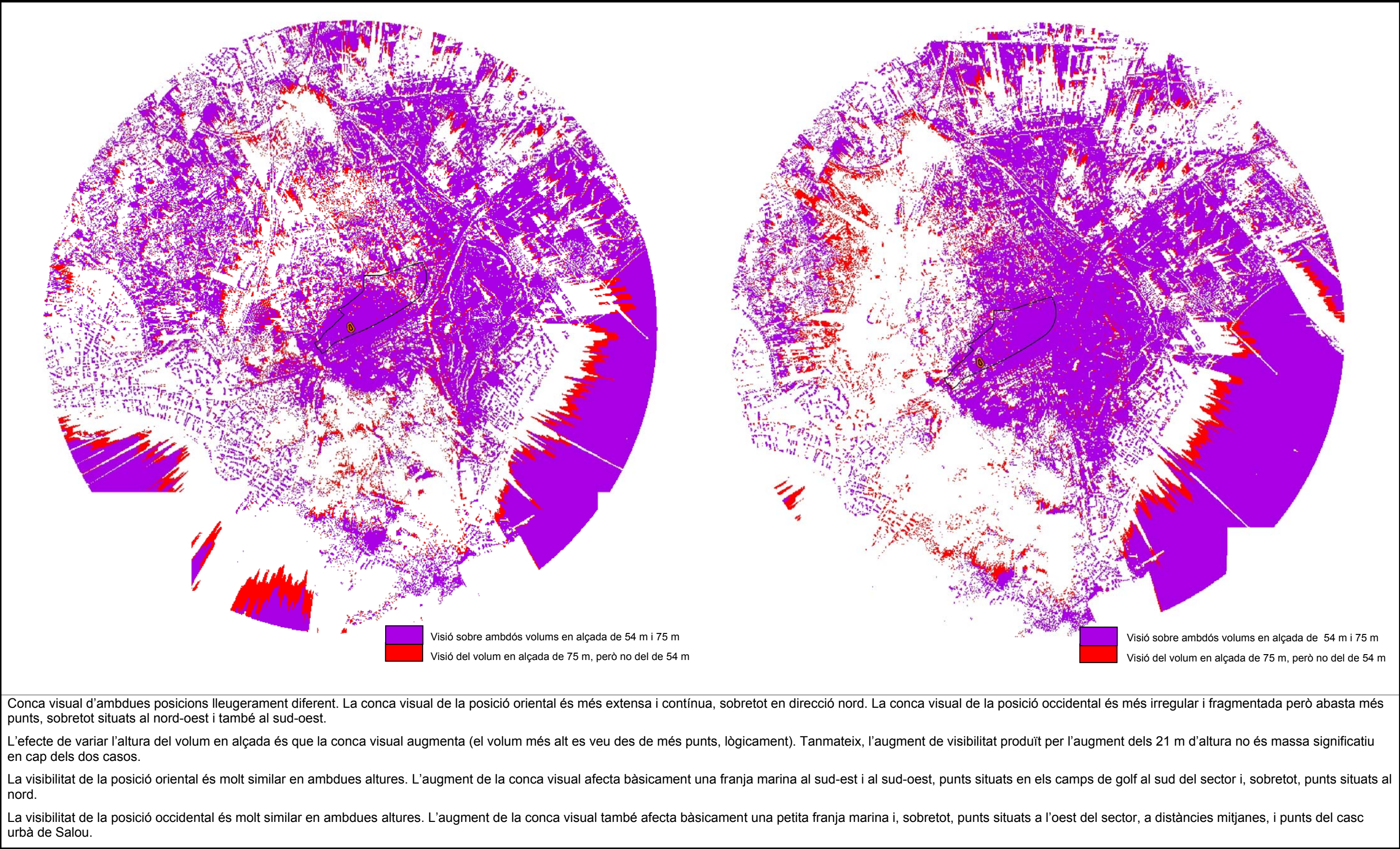
Quan es desplaça el volum en alçada cap a la dreta, la conca visual s'amplia a punts del territori bàsicament situats al quadrant nord-est i sobretot a distàncies llargues superiors als 2 km, tant del mar com de l'interior.

L'augment de l'altura del volum en alçada no té un efecte significatiu en la variació de la conca visual segons la posició.

Quant més alt és el volum en alçada, major n'és la conca visual, però el canvi de posició produeix sobretot un desplaçament de la conca corresponent cap a la dreta o cap a l'esquerra, no augmenta la visibilitat territorial global de manera marcada.

CONCA VISUAL ACUMULADA DEL VOLUM EN ALÇADA OCCIDENTAL SEGONS L'ALTURA

CONCA VISUAL ACUMULADA DEL VOLUM EN ALÇADA ORIENTAL SEGONS L'ALTURA

Visibilitat des de Port Aventura

El Shambhala i el Dragon Khan són les atraccions estrella de Port Aventura. El Shambhala és una muntanya russa de 1.650 m de longitud i 76 m d'altura (la més alta d'Europa). L'inici del recorregut es fa a poc a poc fins a guanyar la cota màxima, des de la qual es cau en picat i s'inicia el recorregut a velocitats de fins a 134 km/h. El Dragon Khan assolix 49 m d'altura i està entrellaçat amb el Shambhala. El recorregut també s'inicia a poc a poc i continua amb velocitats de fins a 104 km/h.

Aquestes atraccions concentren una important aflluència de públic i la visió panoràmica de l'entorn és un important element de valor afegit a l'experiència sensorial que suposa el recorregut. Per això és important considerar com pot afectar el desenvolupament del sector CTI sobre la vivència d'aquestes atraccions.

No ha estat possible realitzar un anàlisi quantitatiu més precís a partir de l'experiència del lloc però es poden aportar algunes reflexions qualitatives importants al respecte.

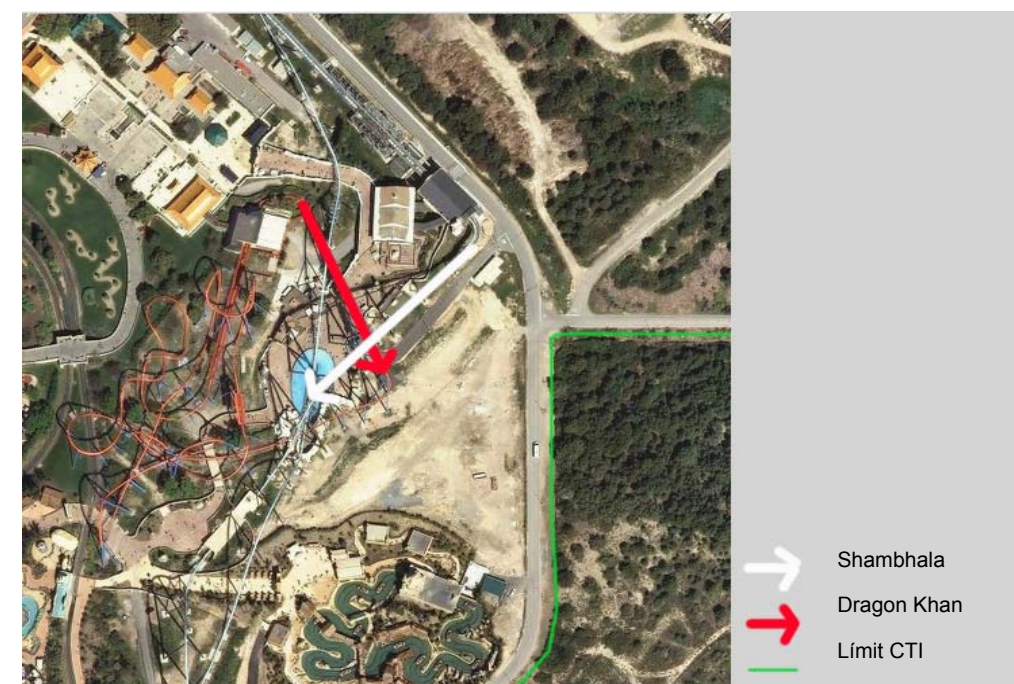

Vistes generals sobre el Shambhala i el Dragon Khan (font: Wikipedia i Portaventurapark.blogspot)

Inici del recorregut amb el Shambhala i el Dragon Khan (font: Youtube)

- La visió de l'entorn només es té en els moments inicials del recorreguts (al voltant de 30-40'' d'ascensió). Quan el vehicle agafa velocitat, la percepció visual nítida de l'entorn queda anul·lada i és substituïda per sensacions corporals globals.
- En aquests moments inicials, l'excitació prèvia també fa que una part dels visitants no tingui una visió conscient de l'entorn, i les vistes reals no siguin realment registrades.
- El recorregut del Dragon Khan s'inicia en direcció sud, directament encarat al sector del CTI. El recorregut del Shambhala s'inicia en direcció sud-oest, i el sector del CTI queda a l'esquerra del traçat.
- La distància mínima de les dues muntanyes russes fins al límit del sector és d'uns 100-150 m (i el sector té uns 350 m d'amplada).
- La cota màxima del Shambhala és de 132 m.s.n.m i la del Dragon Khan és de 94 m.s.n.m. L'altura reguladora màxima dels edificis del CTI és 92 m.s.n.m, inferior a ambdues.
- L'ocupació màxima dels volums en alçada és del 5% de la superfície del sector, la qual cosa vol dir que els volums en alçada no podran constituir pantalles visuals contínues.

En conclusió, **des de les dues muntanyes russes de Port Aventura es tindran vistes àmplies sobre el CTI** perquè, durant els moments inicials del recorregut, la direcció i la velocitat d'avanç de la vagoneta permetran contemplar el conjunt edificatori (i molt especialment, els volums en alçada, que assoliran cotes elevades). El fet que el conjunt estigui a distàncies molt properes (entre 100 i 400 m) i que se situï en la direcció del mar, que indefectiblement és un punt d'atracció visual, asseguren que els visitants en tindran una visió completa i còmoda. Tanmateix, el fet que hi hagi un nombre reduït de volums en alçada, que ocupin un angle visual limitat i que no superin la cota màxima de les atraccions, fan preveure que **no esdevindran elements visualment dominants dins del conjunt de l'escena** i que no causaran un impacte negatiu sobre l'atractiu experiencial de l'atracció.

6. CONSIDERACIONS PAISATGÍSTIQUES AL DESPLEGAMENT DEL PLA DIRECTOR

Tal com s'ha dit des del principi, els efectes paisatgístics del pla director dependran de la concreció de les propostes que conté mitjançant el projecte unitari i de conjunt presentat en fase de concurs de llicències de joc i els projectes d'edificació i infraestructures posteriors.

A continuació s'apunten algunes recomanacions paisatgístiques que seria positiu tenir en consideració a l'hora d'abordar aquestes fases posteriors en les quals es concreten i materialitzen les intervencions.

SECTOR CTI
Adaptar la proposta a la topografia
→ El sector del CTI té una gran extensió (35 ha) i una topografia accidentada, amb un relleu que ascendeix d'est a oest i cap a l'interior (en el contacte amb el recinte de Port Aventura). Caldria desglossar longitudinalment el sòcol en diferents cossos que permetessin minimitzar els moviments de terres i adaptar el volum a la topografia existent per evitar l'aparició de grans talussos als extrems. En sentit transversal, caldria tractar el desnivell existent entre el sector i el recinte de Port Aventura per tal que no es produeixi una ruptura física i visual brusca, ja sigui creant un coixí de separació suficient i tractant el desnivell existent, ja sigui buscant la connexió física entre el CTI i el parc.
Buscar la relació amb l'entorn immediat
→ L'àmbit del CRT és actualment una peça poc accessible i aïllada de l'entorn. El desenvolupament del CTI hauria de buscar una major relació física i visual amb el context immediat (sobretot amb Port Aventura i el centre de convencions) mitjançant el tractament de la topografia (com s'ha dit), la distribució de les circulacions rodades i de vianants, el disseny de la volumetria dels edificis i l'assignació dels usos.
Buscar la relació amb el context urbà
→ Més enllà de la seva projecció a nivell territorial i internacional, cal assegurar el bon encaix de l'àmbit del CRT a escala local. El pla ho afavoreix redefinint la secció i el caràcter de la C-31B per millorar la relació amb el casc urbà de Salou. A escala de projecte convindria plantejar mesures que vagin més enllà, per exemple des de la composició volumètrica del conjunt o l'articulació d'altres connexions no rodades.
Buscar un equilibri entre l'ocupació i l'altura del sòcol
→ L'ocupació permesa per al sòcol és extensiva (80%) i el gàlib corresponent (PB-P4) excedeix llargament el sostre admès. Això suposa que es pot distribuir el sostre més extensivament (construint un sòcol majoritàriament baix excepte allà on es prevegi sobresòcol i volums en alçada), o bé es pot concentrar al màxim el sòcol en determinades zones (deixant el màxim de sòl no ocupat i augmentant l'altura del sòcol fins a les 4 plantes permeses). En aquest ventall de possibilitats, caldria buscar l'equilibri entre minimitzar l'artificialització del sòl i crear un sòcol massiu i desproporcionat.
Fragmentar visualment el sòcol
→ Més enllà de les obligacions establertes per la normativa (35 m de separació cada 250 m de façana), preveure estratègies en el disseny del sòcol per evitar-ne una presència mastodòndica. Utilitzar la composició de façana per donar-li ritme i varietat a partir del disseny de les obertures, l'equilibri de ple i buit, el joc de volums, els materials, les textures o els colors. Utilitzar també plantacions vegetals per atenuar la presència de la façana des de l'entorn immediat.

Buscar l'esveltesa dels volums en altura
→ Malgrat l'altura notable admesa per als volums en alçada (75 m), aquests volums poden sobresortir relativament poc per sobre de sòcol i sobresòcol si aquests formen cossos compactes i de grans dimensions (la proporció és aproximadament 40/60). El dilema arquitectònic clàssic d'"aterrar" un gratacels troba aquí una nova manifestació. Cal una volumetria de l'edifici que potenciï la lleugeresa i la definició neta dels volums en alçada.
Definir els volums en alçada en funció de consideracions visuals
→ La visibilitat dels volums en alçada és per definició superior a la visibilitat del sòcol i el sobresòcol. Però segons on se situïn aquests, es veuran des de més o menys territori. Els estudis de visibilitat preliminars inclosos en aquest estudi han permès obtenir algunes pistes respecte la visibilitat a diferents distàncies dels diferent cossos (sòcol, sobresòcol i volums en alçada). L'estudi acurat de la volumetria final pot permetre afinar en les consideracions obtingudes i ajustar el nombre, la localització i l'altura final dels volums en alçada en funció dels efectes visuals desitjats.
Dotar de singularitat els elements arquitectònics de ròtula
→ Les peces construïdes situades als dos extrems del sector del CTI –i en especial l'oriental, que se situa encarada a la planícia- tenen una visibilitat major i són nodes interns i externs. Cal que el disseny arquitectònic busqui reforçar la seva condició de peces d'articulació principals a través de la ubicació, la volumetria, els materials, la definició d'elements complementaris com la vialitat i les plantacions exteriors.
Cuidar la cinquena façana
→ La fragmentació volumètrica del conjunt edificat del CTI en 3 volums (sòcol, sobresòcol i volums en alçada) afavoreix l'ús de la coberta de determinades plantes com a espai exterior de les plantes superiors. A més, la seva posició topogràfica i la proximitat de les muntanyes russes de Port Aventura, augmenta la visibilitat de les cobertes. Per tot això, seria desitjable cuidar especialment el seu disseny i preveure plantacions vegetals extensives que suavitzin l'impacte visual des de les visuals en picat.

VIALITAT
Minimitzar la secció i l'efecte barrera de la nova C-31B
→ El canvi de la secció de la C-31B (i encara més el fet de desestimar la doble infraestructura que plantejava el pla director en l'aprovació inicial anterior) ja són un pas important en aquesta direcció. Per avançar en aquest sentit, es convenient reduir al mínim imprescindible la secció del nou vial, i tractar els espais intersticials (mediana, franges laterals...) amb cura perquè no esdevinguin espais residuals sinó que constitueixin espais també de qualitat. Un tractament topogràfic i vegetal adequat també podria permetre reduir la visió de les infraestructures des de dins i des de fora.
Dotar la nova C-31B d'un caràcter de passeig urbà
→ El nou vial previst pel pla director canvia el caràcter de via ràpida interurbana per un caràcter més proper a una via urbana de trànsit pacificat. Per potenciar-lo, a més del nou disseny de la secció, convé tenir present la importància d'utilitzar elements de mobiliari urbà (lluminàries, barreres de seguretat, senyalètica...) i d'enjardinament que potenciïn una imatge discreta i tranquil·la.
Construir enllaços elevats lleugers i passos inferiors que no generin espais inferiors inhòspits
→ Perquè la percepció externa dels passos elevats sigui la més simple possible cal cuidar les formes, materials i

proporcions de tauler, estreps, pilars o barreres. Pel que fa al pas inferior previst sota la rotonda oriental, convé assegurar una amplada de pas suficient, dotar d'una bona il·luminació nocturna i preveure un enjardinament acurat a les boques d'entrada i sortida, per reduir també redueix la sensació d'inseguretat que pot generar en els usuaris no motoritzats. Els passos per a fauna han de ser objecte d'una cura especial i cal aplicar totes les mesures necessàries per assegurar-ne el millor funcionament possible.
Dissenyar itineraris separats per a vianants i bicicletes → Convindria allunyar al màxim possible els recorreguts no rodats dels recorreguts rodats per aconseguir un recorregut més agradable per a vianants i bicicletes. → En aquest sentit, es podrien preveure vials interns dins del sector del CTI per enllaçar l'avinguda Alcalde Pere Molas i la carretera de la Pineda T-3148 sense necessitat d'utilitzar l'accés principal a través de la C-31B, de secció i trànsit més importants. → En el tram final de la prolongació del camí del Racó, que enllaça la C-31B i la carretera de la Pineda, també caldria buscar un traçat allunyat del ramal de trànsit rodat, ja que l'amplada de les zones de cessió ho permet.
Dissenyar itineraris no rodats de caràcter tou → Els vials per a vianants i bicicletes haurien de tenir paviments permeables sempre que sigui possible. Acompanyar-los de plantacions herbàcies i arbustives i escollir elements d'urbanització (lluminàries, fonts, papereres...) senzills i sobris pot reforçar la qualitat del recorregut.
Permetre l'ús públic de l'eix cívic existent (camí de Mar) → L'accés restringit a aquest eix paisatgístic de gran valor i qualitat en limita enormement els beneficis socials potencials. Caldria obrir l'accés al públic en general –com a mínim al trànsit no rodat de vianants i bicicletes-, de manera que el camí del Mar pogués esdevenir un eix de salut i lleure a escala local.
Connectar l'eix cívic amb la platja → L'accés públic al Camí del Mar hauria d'acompanyar-se de la prolongació d'aquest fins la platja. El final del recorregut actual és el beach club, d'accés privat. Un accés públic faria desitjable obrir un pas a través d'aquest recinte o pel seu perímetre, de manera que es pogués arribar fins al mar.
Crear un eix cívic a la banda oriental → A la banda oriental seria positiu poder recórrer diferents espais d'interès paisatgístic i lúdic amb un recorregut que els enllacés: des del parc de la torre d'en Dolça, passar pels camps agrícoles, travessar la C-31B i connectar amb el C/ Camí del Racó fins al punt que surt de l'àmbit, on es pot entrar a l'espai de la Sèquia Major. Aquest eix podria inspirar-se en el camí de Mar existent, i tenir un bon nivell d'acabat constructiu i enjardinament. Sense ser necessari arribar a l'extrem de refinament i exuberància del camí de Mar, és important cuidar el disseny material, definir amb cura una paleta vegetal autòctona i adaptada al clima i preveure un bon manteniment.

ESPAIS LLIURES
Ordenar els espais lliures d'acord amb els usos públics previstos i les funcions assignades. → És convenient redactar un projecte de conjunt dels espais lliures i equipaments que defineixi, entre d'altres, les àrees agrícoles a mantenir, els recorreguts públic i privats i les zones d'esbarjo, esportives o ambientals de nova creació. Aquesta ordenació hauria de minimitzar la intervenció sobre els espais de gestió agrícola en funcionament i dotar de coherència la resta de funcions previstes.

Escollir espècies adaptades i de baix consum hídric en els projectes d'enjardinament dels espais lliures → Mantenir els criteris d'elecció d'espècies predominantment mediterrànies seguits a l'àrea sud a l'hora de dissenyar l'enjardinament dels espais lliures situades fora dels 3 sectors. Eventualment, combinar les espècies autòctones amb espècies al·lòctones d'interès especial en jardineria pel seu cromatisme, port o fructificació. Evitar en tot cas espècies de comportament invasor.
Preveure patrons de plantació relacionats amb l'entorn → Els espais lliures majoritàriament haurien de mantenir una fesomia rural (a diferència dels espais públics inclosos dins dels sectors, que poden ser hiperdissenyats, si convé). Així, caldria que les plantacions en massa que eventualment s'hi facin es basin en distribucions irregulars inspirades en les formacions vegetals naturals i silvestres o bé en retícules regulars inspirades en els camps de conreu arboris. En el cas de plantacions al llarg de vials o límits es pot optar per alineacions regulars. Segui com sigui, convé cercar una relació harmònica amb l'entorn.
Construir estanys de laminació als espais lliures → L'artificialització de la superfície del CTI disminuirà significativament la infiltració d'aigua de pluja. Està previst emmagatzemar l'augment d'escorrentia superficial en basses de laminació situades als espais lliures. És convenient que les peces d'aigua tinguin formes regulars, harmòniques amb l'estructura parcel·lària reticular d'aquestes zones agrícoles, i que se les doti d'interès estètic evitant que es vegin els elements constructius (geotèxtils, canalitzacions...) i preveient que es facin plantacions hidròfiles perimetrals.
Mantenir gestionades les àrees agrícoles → Buscar fórmules per garantir la continuïtat de les zones gestionades agrícolament qualificades com a espai lliure i fins i tot ampliar-les, si és possible. Els canvis en la xarxa viària rodada i no rodada i l'augment de la freqüentació no haurien de tenir efectes negatius sobre l'activitat agrícola.
Dissenyar els espais públics amb la vegetació → Els espais públics situats a l'interior dels tres sectors podrien definir una paleta vegetal i uns criteris de plantació diferents als dels espais lliures exteriors, a la recerca de major singularitat i aritfici. Tanmateix, seria convenient utilitzar la vegetació com a instrument fonamental de projecte, que generi ambients de qualitat, i evitar el predomini d'elements durs i artificials per compensar en la mesura del possible la magnitud del sostre construït.

EQUIPAMENTS
Mantenir la continuïtat física i visual entre espais oberts → La franja d'equipaments del sector 1 CTI separa el parc de la torre d'en Dolça i els nous espais lliures (camps de gestió agrícola). Tanmateix, la normativa parla d'edificabilitats baixes i l'afectació per risc químic de bona part de la zona no permet concurrència pública, per la qual cosa bona part de la zona d'equipaments continuarà sent espai lliure. Caldria vetllar perquè la disposició dels nous edificis permetés mantenir una bona connexió entre els espais oberts al nord i al sud i que no constituïssin barreres físiques ni visuals.

**ANNEX. ENCAIX DEL PLA DIRECTOR I EL CATÀLEG DE PAISATGE
DEL CAMP DE TARRAGONA**

ENCAIX DEL PLA DIRECTOR I EL CATÀLEG DE PAISATGE DEL CAMP DE TARRAGONA

El Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona defineix 29 unitats de paisatge. L'àmbit del pla director se situa a cavall entre la unitat 19. Litoral del Camp, que n'abasta la major part, i la unitat 20. Reus-Tarragona, que n'inclou la franja més oriental. A banda de la valuosa informació de descripció i avaluació, el catàleg apunta certes línies que es concreten en objectius de qualitat paisatgística, que desitjablement haurien de guiar els processos de transformació territorial, i en àrees de foment de la protecció, gestió i ordenació del paisatge, en les quals caldria impulsar actuacions específiques.

A continuació es fa un resum sintètic dels objectius de qualitat paisatgístics i les àrees de protecció, gestió i ordenació que resulten afectades pel pla director o que el condicionen i s'indica molt succintament com aborda o incorpora el pla director cadascuna de les consideracions.

L'extracte complet dels objectius de qualitat paisatgística i les àrees de protecció, gestió i ordenació es pot consultar després d'aquesta síntesi.

Unitat 19. LITORAL DEL CAMP. Objectius de qualitat paisatgística

Mantenir el caràcter, els valors i l'ús social del paisatge agrícola entre la costa urbanitzada i l'AP7.
→ El pla director concentra els espais lliures del pla en les zones actualment conreades i permet mantenir-ne l'ús.
Mantenir els elements patrimonials (<i>es podrien considerar afectats per aquest objectiu torres com la torre d'en Dolça, la torre dels Carboners i la torre del Telègraf</i>).
→ El pla director no preveu que els desenvolupaments urbanístics afectin els elements amb valor patrimonial inclosos en el seu àmbit, de manera que se'n mantindrà la conservació actual i les figures de protecció vigents .
Integrar el complex de Port Aventura en el paisatge del lloc –malgrat que simuli paisatges aliens, és un element identitari de la costa Daurada i té elevat interès productiu, social i estètic.
→ El pla director no altera el planejament vigent per a Port Aventura, de manera que no en varia la configuració i la integració paisatgística actual.
Utilitzar elements identitaris propis de la costa Daurada en les tipologies edificatòries dels nous complexos turístics i d'oci i en els espais públics.
→ El pla director preveu que quan el PDU sigui vigent i es procedeixi al concurs d'adjudicació de les llicències de joc, hi haurà una comissió avaluadora que valorarà la proposta unitària d'ordenació que obligatòriament hauran de presentar els promotors que concursin, i aquest serà l'òrgan que haurà de tenir en compte aquesta indicació. Dit això, cal tenir present que el sector del CTI és un desenvolupament singular amb uns usos i uns requisits que fan inadequat assimilar-lo a arquitectures vernaculars o tipologies arquitectòniques tradicionals. La referència a elements identitaris haurà de ser subtil i mesurada, sense caure en la còpia banal ni la imitació literal.
→ D'altra banda, el pla director inclou a la normativa prescripcions per fomentar l'ús d'espècies adaptades al clima, l'edafologia i la topografia als espais verds.

Unitat 19..LITORAL DEL CAMP. Àrees de foment de la gestió

Àrees contínues de conreus herbacis i llenyosos entre la primera línia urbanitzada i l'AP-7. Mantenir-ne la condició d'espais oberts i els valors naturals o productius. Permetre'n l'ús social a través d'una xarxa de camins i itineraris. Fer-hi un pla de gestió integral que estableix incentius per al manteniment dels cultius tradicionals i permeti desenvolupar activitats turístiques complementàries a l'agricultura.
→ El pla director concentra els espais lliures del pla en les zones actualment conreades i permet mantenir-ne l'ús.
→ El pla director també preveu connexions no motoritzades en paral·lel als nous vials que les travessen.

Sòl urbanitzable del litoral i la perifèria dels espais urbanitzats. Fer creixements compactes i integrats a l'entorn i replantejar els creixements que comprometen les millors terres agrícoles o l'estètica, la identitat, la productivitat i l'ecologia dels paisatges de primera línia de mar.
→ El pla director concentra els aprofitaments urbanístics en sectors propers als espais actualment urbanitzats i fora de les zones agrícoles en actiu que encara es mantenen.`
→ El pla director considera que la singularitat del sector del CTI no compromet l'estètica ni la identitat del lloc sinó que reforça la polaritat de Port Aventura amb uns usos complementaris d'elevat potencial turístic, i que formalment pot potenciar la marca territorial actual.
Expansió residencial de Port Aventura. Redactar una carta de colors i materials que defineixi tonalitats i elements constructius per respectar els valors del paisatge.
→ El pla director no altera les previsions bàsiques de desenvolupament residencial a l'àrea sud vigents, que són les úniques previsions d'habitatge dins de l'àmbit. La refosa de la normativa preveu una norma complementària que el desenvolupi i que defineixi materials i colors. Quan s'impulsi aquesta norma haurà de tenir en compte aquest objectiu de qualitat paisatgística.

Unitat 20. REUS-TARRAGONA. Objectius de qualitat paisatgística

Evitar que les infraestructures d'accessibilitat fragmentin els espais oberts i dotar-les de visuals endreçades. (entre les d'abast general es destaca la TV-3148).
→ El pla director minimitza els nous traçats a través d'espais oberts.
→ El pla director preveu agrupar la C-31B i el nou accés al CTI en un sol vial, per evitar l'efecte barrera que produiria el desdoblament en dos vials.
→ El pla director preveu dotar aquest nou vial d'un caràcter urbà, amb espai per a vianants i bicicletes i una rambla central, de manera que es contribueixi a una imatge cuidada i una entrada endreçada a Salou des de l'est.
Mantenir viu i conservat el paisatge agrícola dels espais intersticials d'infraestructures i zones urbanitzades.
→ El pla director concentra els espais lliures del pla en les àrees que actualment tenen una gestió agrícola`. Malgrat que no es tracta pròpiament de zones agrícoles perquè la seva explotació no és viable econòmicament, el seu manteniment té uns efectes paisatgístics positius.
Conservar els valors de la natura i l'espai agrícola en els espais verds associats al desenvolupament urbanístic
→ El pla director inclou a la normativa prescripcions per fomentar l'ús d'espècies adaptades al clima, l'edafologia i la topografia als espais verds.
→ La normativa recull les recomanacions de l'estudi ambiental estratègic en el sentit que cal continuar fent una gestió agrícola d'aquestes àrees, i així ho plasma també l'ordenació indicativa.

Unitat 20. REUS-TARRAGONA. Àrees amb valors especials a protegir

Elements patrimonials puntuals. Mantenir l'entorn ordenat i endreçat a través de la normativa del planejament urbanístic.
→ Els elements patrimonials situats dins l'àmbit del pla estan inclosos en claus que eviten la seva destrucció o degradació. El manteniment dels seus entorns és una qüestió de gestió.
Dunes i maresmes dels prats de la Pineda. Evitar-ne la transformació i redactar un instrument amb els objectius de relligar aquest espai amb la Sèquia Major, incorporar-hi les restes del jaciment de Cal·lípolis i potenciar-ne l'ús pedagògic i l'apropiació social.
→ El pla director preveu mantenir la protecció de la Sèquia Major, a l'espera que es redacti l'instrument al qual fa referència aquest objectiu de qualitat paisatgística

OBJECTIUS DE QUALITAT PAISATGÍSTICA A L'ÀMBIT DEL PLA DIRECTOR

L'àmbit del pla director se situa a cavall de dues unitats de paisatge, la unitat 19. Litoral del Camp i la unitat 20. Reus-Tarragona. A continuació es recullen els objectius de qualitat paisatgística i els àmbits susceptibles d'accions de protecció, gestió i ordenació definits pel Catàleg de paisatge del Camp de Tarragona per a ambdues unitats, així com els plànols on es representen aquests.

Es remarquen amb lletra negra les indicacions que s'han considerat d'interès per al pla director, ja sigui perquè el condicionen o perquè aquest pot influir-hi de manera rellevant, mentre que la resta d'indicacions es deixen en lletra gris. Les indicacions remarcades són les que han estat incloses a l'apartat anterior, sobre l'encaix del pla i el catàleg.

OBJECTIUS DE QUALITAT PAISATGÍSTICA DE LA UNITAT 19 LITORAL DEL CAMP

OQP19.1

Un paisatge litoral amb elements de valor natural pròxims al mar en l'escenari urbà (platja fòssil, desembocadures de rieres, pinedes...) de passeigs marítims. La plana litoral és un espai de vacances vora el mar molt urbanitzat, amb platges planes i extenses i un marc escènic molt atractiu definit per les serres de Llaberia i Vandellòs al sud i el cap de Salou al nord.

OQP19.2

Uns assentaments urbans que segueixin la trama urbana preexistent, mantinguin espais de transició ben delimitats, primin la compacitat i la contenció edificatòria enfront de models de desenvolupament més extensius. La zona es caracteritza per l'existència de teixits urbans extensos i heterogenis, amb nuclis antics de valor patrimonial, eixamples turístics ben estructurats i urbanitzacions extensives, amb força potencial edificatori en sòl classificat pel planejament.

OQP19.3

Un paisatge agrícola comprés entre la primera línia urbanitzada i l'autopista AP-7 que mantingui el seu caràcter, els valors paisatgístics i permeti el seu ús social per part de la població. El paisatge es caracteritza per un mosaic de conreus llenyosos d'avellaners i oliveres, amb garrofers, amb algunes hortes molt productives i espais erms, esquitxat d'edificacions disperses.

OQP19.4

Un paisatge que conservi, posi en valor i permeti el gaudi per part de la població dels elements patrimonials amb més valor històric i cultural com torres de defensa, molins o mines d'aigua.

OQP19.5

Un complex de Port Aventura, equipament turístic de primer ordre, que respecti els valors del paisatge i s'hi integri. Port Aventura, amb algunes instal·lacions visibles des d'una ampla conca, constitueix un element identitari de la Costa Daurada, i en el seu interior conté un paisatge artificial creat per simular altres realitats geogràfiques que presenta en conjunt un elevat interès productiu, social i estètic, malgrat no ser el paisatge propi del lloc.

OQP19.6

Un paisatge que conservi elements identitaris propis de la Costa Daurada en les tipologies edificatòries dels nous complexos turístics, residencials i d'oci i en les obres d'urbanització i enjardinament dels espais públics.

Àrees amb valors especials a protegir

- Barrancs i rieres que provenen de la Plana del Baix Camp i que desemboquen a la mar Mediterrània. Per la vàlua ecològica i estètica dels seus trams no artificialitzats, caldria preservar de qualsevol mena d'actuació, restaurant-ne aquells espais degradats, i adequant-ne l'accessibilitat per al gaudi, per això caldria estudiar una proposta de restauració i gestió.

- Comunitats vegetals dels penya-segats del Cap de Salou. Per la seva singularitat i fragilitat, haurien de preservar-se de qualsevol mena d'intervenció que pugui comprometre la seva viabilitat ecosistèmica.

Àrees de foment de la gestió

- Platges de la Pixerota, platges espigonades del sud del nucli de Cambrils, platja del Reguerol (Cambrils), platges de Vilafortuny, platja de Llevant (Salou), platja Llarga de Salou, molt apreciades com espais turístics i d'oci. Haurien d'incorporar els elements naturals propis d'aquests ambients i garantir l'accés per al seu ús social.

- Àrea contínua de conreus llenyosos i herbacis que ocupen els espais compresos entre la primera línia urbanitzada i l'autopista AP-7 i on es possible contemplar mosaics de conreus llenyosos d'avellaners i oliveres, amb garrofers, amb algunes hortes molt productives i espais erms, i esquitxat d'edificacions disperses. Haurien de mantenir la condició d'espais oberts conservant els valors naturals o productius ordenats sobre una xarxa de camins i itineraris que també en permetin l'ús social. És convenient gestionar aquest corredor agrícola de segona línia de costa, que presenta un caràcter estratègic en la matriu territorial i paisatgística de la unitat, a través d'un pla de gestió integral. Aquest pla hauria de promoure la conservació dels cultius tradicionals a través d'incentius, i, a la vegada, permetre el desenvolupament de complementarietats entre l'ús agrícola i les activitats turístiques per incrementar l'oferta turística majoritàriament vinculada al litoral.

- Mirador del paisatge del cap de Salou que per les perspectives panoràmiques que ofereix sobre àmplies extensions de costa.

- Nuclis urbans i urbanitzacions de La Dorada, Cambrils-Mar, La Llosa, Cambrils, Vilafortuny, Salou i el Cap de Salou, que conformen un teixit urbà continu i heterogeni al llarg de la primera línia de costa. A través dels respectius plans urbanístics, haurien de millorar la qualitat estètica dels seus accessos i perifèries residencials/industrials i impulsar estratègies de promoció del patrimoni històric dels diversos nuclis i de centralitats que dotin el territori d'una millor funcionalitat i organització urbana, a la vegada que compleixin l'edificació del sòl urbà classificat enfront del creixement extensiu.

- Sòl urbanitzable que s'estén pel litoral i per la perifèria dels espais urbanitzats consolidats. Desenvolupar-hi creixements compactes que segueixin la trama urbana preexistent i integrats de manera coherent amb l'entorn i replantejant els creixements ex-novo previstos o aquells que posin en risc la desaparició de les millors terres agrícoles, o comprometin l'estètica, identitat, productivitat, ecologia dels diversos paisatges, especialment els situats a primera línia de costa

- Port Aventura, com a equipament turístic de primer ordre, que amb algunes instal·lacions visibles des d'una ampla conca constitueix un element identitari modern de la Costa Daurada, i en el seu interior conté paisatges artificials creats que presenten un elevat interès productiu, social i estètic. *En el seu procés d'expansió residencial* hauria de respectar, a través de la redacció d'una carta de colors i materials pròpia que defineixi tonalitats i elements constructius, els valors del paisatge i integrar-s'hi.

Àmbits susceptibles d'accions d'ordenació

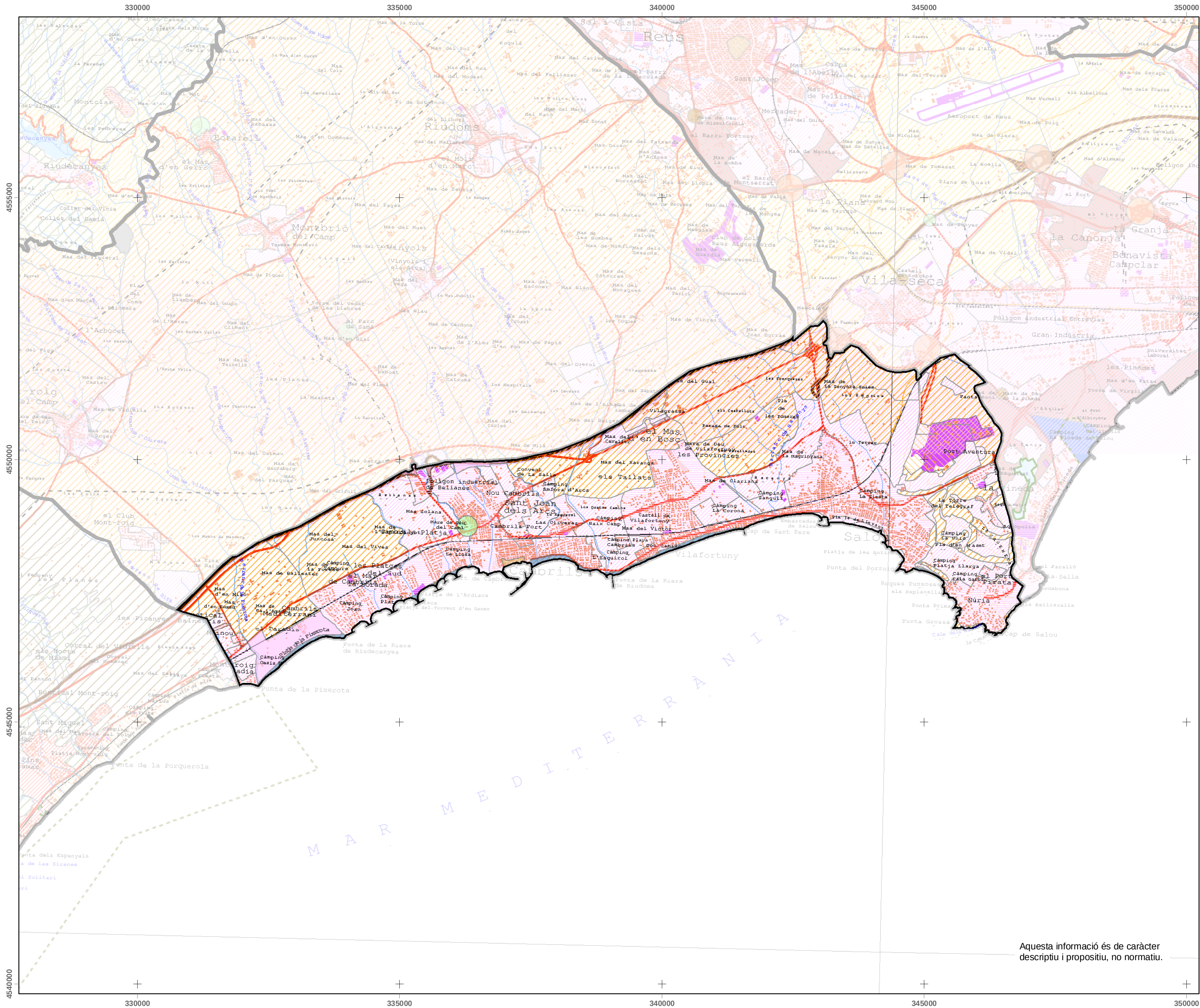
- Espais periurbans situats entre els límits de l'espai construït i els espais agrícoles, especialment a l'entorn de la platja de la Pixerota, del barri marítim del sector Reguerol-Punta de la Riera de Riudoms i del Cap de Salou, i a les vores de les grans infraestructures de comunicació, conformats per espais erms, esquitxat d'edificacions disperses, abocaments, restes d'antics conreus. En el procés de transformació urbanística o bé s'integrin correctament en les trames urbanes preexistents, o be mantinguin la condició d'espais oberts restaurant-ne els seus valors naturals o productius i ordenar-los per permetre'n l'ús social, a través, per exemples de la plantació de fileres d'arbres, d'espècies autòctones, associades a les infraestructures viàries.

- Barri marítim del sector Reguerol-Punta de la Riera de Riudoms. S'hauria d'impulsar la rehabilitació integral d'aquest barri.

- Espais inclosos a l'Inventari d'espais d'interès geològic (Cap de Salou), que pels seus valors naturals i estètics caldria fer-ne difusió a través de l'establiment de rutes.

- Senyalitzar els recorreguts d'interès o itineraris paisatgístics:

- a) Tram de la N-340 que travessa la unitat, des de Vila-seca, fins a l'alçada de la punta de la Pixerota
- b) Montbrió del Camp- Cambrils.

Litoral del Camp

Àmbits amb valors especials a protegir

- Entorn d'element patrimonial

Àmbits susceptibles d'accions d'ordenació

- Espais periurbans

Àmbits de foment de la gestió

- Platja
- Àrea contínua de conreus llenyosos i herbacis
- Mirador del paisatge
- Nucli urbà
- Sòl urbanitzable
- Port aventura

Espais naturals

- Pla d'Espais d'Interès Natural
- Xarxa Natura 2000

Unitat de paisatge

- Límit municipal
- Equipament
- Dipòsit, sitja o cobert
- Edificació
- Parc o jardí

Infraestructures

- Línia ferroviària convencional
- Línia ferroviària d'altres prestacions
- Autopista
- Via preferent
- Via convencional
- Línia elèctrica d'alta tensió

Altres

- Embassament
- Curs fluvial
- Canals de rec i conduccions d'aigua

European Datum 1950 UTM Fus 31 N
E: 1/50000

0 0,25 0,5 1 1,5 2 km

N

CATÀLEG DE PAISATGE DEL CAMP DE TARRAGONA

Mapa 4.19

Objectius de qualitat paisatgística: Litoral del Camp

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Observatori del Paisatge

Maig de 2010

Universitat de Girona
Laboratori del Paisatge

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI
Unitat de Geografia
Laboratori de Cartografia i SIG

Aquesta informació és de caràcter descriptiu i propositiu, no normatiu.

OBJECTIUS DE QUALITAT PAISATGÍSTICA DE LA UNITAT 20 REUS-TARRAGONA**OQP20.1**

Dues ciutats grans –Reus i Tarragona- amb conjunts monumentals històric artístics, romà a Tarragona i modernista a Reus, i un patrimoni urbanístic conservat i valoritzat.

OQP20.2

Unes infraestructures que dotin d'accessibilitat, que proporcionin unes visuals endreçades i de qualitat i que evitin la compartimentació i fragmentació de l'espai obert que travessen. Són infraestructures d'abast general: viàries com ara les autopistes o autovies AP7, T11, C14, N420, N340a, C318, i les carreteres N240, N 241, TV3145 i TV3148 i TV3146, ferroviàries existents com les línies de Tarragona de Reus i les projectades del corredor mediterrani, l'aeroport de Reus, el Port de Tarragona, etc.

OQP20.3

Uns paisatges industrials i logístics que mantinguin les condicions de seguretat i separació necessàries dels teixits residencials i s'adeqüin a l'entorn paisatgístic en el quan s'integren.

OQP20.4

Façana litoral ocupada en bona part pel Port de Tarragona, amb vocació d'augmentar la seva activitat, i per les platges de Tarragona, que afegeixen valor al teixit urbà i de la Pineda, a l'extrem sud, que ha d'incorporar en els desenvolupaments urbanístics els valors naturals de les pinedes arran de mar, els espais humits de la Sèquia Major i els prats i els jaciments arqueològics de Cal·lípolis.

OQP20.5

Un paisatge agrícola en espais intersticials, en condició d'espais oberts, viu i conservat. Els espais agrícoles estan conformats per mosaics d'herbacis de secà, oliveres i avellaners barrejats amb matollars i erms expectants en els intersticis de les infraestructures i les proximitats dels sòls ja urbanitzats.

OQP20.6

Un sòl compromès pel planejament urbanístic en el creixement dels teixits urbans que conservi en els espais oberts intersticials els valors de la natura i l'espai agrícola.

Àrees amb valors especials a protegir

- Elements patrimonials puntuals, com l'ermita de la Mare de Déu de la Salut, l'ermita de la Mare de Déu de la Pineda, l'ermita de la Mare de Déu de Misericòrdia, o el castell de Solcina. Pels seus valors simbòlics-identitaris, religiosos-espirituals i d'ús social, mantenir-ne uns entorns ordenats i endreçats, a través d'una normativa continguda en els respectius plans urbanístics.

- Paisatge de dunes i maresmes dels Prats de la Pineda. Pels seus valors ecològics i estètics, caldria preservar de qualsevol actuació que en modifiqués la seva naturalesa, a la vegada que caldria impulsar un instrument de conservació i gestió integral d'aquest fràgil i singular espai, que tingui en compte els següents aspectes:

a) Relligar-se amb l'Espai d'interès natural de la Sèquia Major.

b) Incorporar els elements arquitectònics i històrics com les restes del jaciment de Cal·lípolis.

c) Emprar el potencial didàctic i pedagògic dels paisatges dunars i de maresme, amb l'objectiu d'augmentar el grau d'identificació de la població amb aquest paisatge i conscienciar-la del seu caràcter de bé escàs.

- Barrancs i rieres que, des de les muntanyes del Baix Camp fins a la mar Mediterrània o al mateix riu Francolí, creuen en direcció sud-est. Per la seva vàlua ecològica i estètica, caldria preservar de qualsevol mena d'actuació, restaurant-ne aquells espais degradats, especialment per activitats extractives, i adequant-ne l'accessibilitat per al gaudi, tot garantint-ne la funcionalitat ecològica. A la vegada introduir diversitat paisatgística enmig de la plana, a través d'un instrument de restauració i gestió que tingués en compte les següents consideracions:

a) Restauració i naturalització dels trams degradats de l'espai fluvial del riu Francolí amb espècies pròpies de l'ecosistema de ribera.

b) Creació d'espais de lleure agradables i accessibles a la població en trams amb bona qualitat paisatgística de la ribera del riu Francolí.

c) Proposta de mesures de restauració i adequació paisatgística de l'espai de conreus i hortes que s'estenen a banda i banda del riu Francolí.

Àrees de foment de la gestió

- Sòl urbà conformat pels nuclis de Reus, Vila-seca de Solcina, Constantí, La Canonja i Tarragona, amb tots els barris inclosos (Bonavista, Torreforta, Camp-clar, La Granja, La Floresta, Sant Salvador), així com la el polígons industrials Entrevies, Riuciar, Constantí, que conformen un teixit urbà fragmentat i heterogeni, que haurien, a través dels respectius plans urbanístics i en el marc del Pla director urbanístic del sector central del Camp de Tarragona, de millorar la imatge dels seus accessos i els límits perifèrics, i impulsar estratègies de creació de centralitats i d'accessibilitat que dotin el territori d'una millor funcionalitat i organització urbana, a la vegada que completin l'edificació del sòl urbà classificat enfront del creixement extensiu.

- Petroquímica del polígon químic sud, situat entre l'antiga N-340, La Pineda i el Port de Tarragona, que tot i la disparitat de percepcions que genera entre la població, caldria valoritzar-ne determinats aspectes del paisatge industrial que ha generat, amb un fort component identitari, a través d'intervencions de millora de la qualitat estètica de les instal·lacions i d'integració en el paisatge. Es tindran especialment en compte, a través d'una proposta de rehabilitació impulsada per la mateixa patronal química, aspectes com:

a) L'aspecte dels dipòsits, tubs, xemeneies, i altres sistemes, millorant-ho per tal que transmetin sensació d'espai cuidat, endreçat i segur.

b) La imatge externa que projecten aquestes instal·lacions: il·luminació nocturna, perfil, tancaments verds,...

- Platges de La Pineda, el Miracle i de la Rabassada, apreciades com espais turístics i d'oci, que afegeixen valor als teixits urbans i que haurien de gestionar-se d'acord amb la preservació dels valors naturals que contenen i la dotació dels serveis i accessibilitats adequades.

- Corredor agrícola conformat per mosaics d'herbacis de secà, oliveres i avellaners barrejats amb matollars i erms, que s'entén de nord-est a sud-oest entre les dues grans ciutats, i que es veu alterat pel pas de grans infraestructures de comunicació, el creixement urbà dispers, i abocaments diversos i dispersos. Mantenir la condició d'espai obert per a constituir un corredor que permeti el pas franc de les infraestructures entre l'autopista i el corredor mediterrani ferroviari, tot preservant els valors de l'espai agrícola, així com els d'ús social a través de l'establiment d'un seguit d'itineraris i espais que permetin el gaudi del paisatge. En aquest espai s'hauria de tenir en compte:

a) Evitar la construcció i les infraestructures en els espais agrícoles de major qualitat del sòl agrícola.

b) Frenar la conurbació entre els dos nuclis veïns tot evitant un continu urbà sense espais oberts o zones verdes suficients.

c) Per la seva posició de frontera en la transició urbà-rural, tenir especial cura de la zona agrícola de la perifèria nord i oest de Vilaseca.

d) Fomentar a través del planejament urbanístic supramunicipal (planejament director) la constitució d'un corredor verd entre Bonavista i Campclar que s'integri en una xarxa que connecti els espais agrícoles i naturals del mas Alemany i el sud de Constantí, fins a connectar amb el riu Francolí.

e) Proposar reglamentació per als corresponents plans urbanístics, en el sentit de valorització del paisatge agrícola d'avellaners present entre les ciutats de Tarragona i Reus.

f) Sensibilitzar la població sobre la importància del manteniment del paisatge de l'avellaner com un cultiu significatiu amb valor identitari, estètic i productiu elevat al Camp de Tarragona.

g) Proposar mesures de restauració i adequació paisatgística de l'espai de conreus i hortes que s'estenen a banda i banda del riu Francolí.

- Miradors paisatgístics de la torre del Pretori, i del cap de Salou. Conservar-los i millorar-los per les perspectives panoràmiques que ofereixen sobre àmplies extensions de territori i paisatges diversos.

Àmbits susceptibles d'accions d'ordenació

- Accessos al nucli de Tarragona en els enllaços entre les grans vies de comunicació (autopista AP-7, autovia A-7, autovia T-11, i C-14). Arranjar tant per a la seva integració paisatgística com per la millora de la qualitat de la senyalització, a la vegada que caldria ordenar, a través d'un instrument de millora i condicionament, el paisatge viari de l'antiga carretera N-340 entre Tarragona i Vila-seca, al seu pas pels intersticis dels nuclis residencials i els polígons industrials. Al mateix temps, caldria estudiar una proposta per arranjar el paisatge de les rotondes de trànsit i encreuaments de la N-420 i de la N-340.

- Ribera de la Sèquia Major. Pel seu valor ecològic i estètic, i per la seva funció d'àrea tampó, caldria preservar-la d'actuacions que pertorbessin la seva viabilitat ecosistèmica, a la vegada que se'n facilités el gaudi i l'ús social tot

respectant-ne els valors intrínsecs, a través de la protecció, via plans urbanístics, del sòl agrícola que envolta l'espai PEIN de la Sèquia Major.

- Espais periurbans situats al perímetre de Reus, a l'entorn de les grans infraestructures de comunicació, a l'eix del riu Francolí, i al front litoral del Port de Tarragona-La Pineda, conformatos per espais erms, esquitxat d'edificacions disperses, abocaments, restes d'antics conreus. En el procés de transformació urbanística, o bé haurien d'integrar-se correctament en les trames urbanes preexistents, o be mantenir la condició d'espais oberts restaurant-ne els seus valors naturals o productius i ordenar-los per permetre'n l'ús social. Algunes de les mesures que caldria considerar són:

a) Garantir el màxim esponjament entre Bonavista i Campclar mitjançant zones verdes urbanes

b) Transformar en parc periurbà l'espai obert entre Torreforta i la Floresta.

c) Potenciació del mur verd de Tarragona, situat entre els barris de Ponent i el polígon químic sud, amb l'objectiu de millorar la qualitat paisatgística dels espais intersticials entre ambdues àrees.

d) Orientar el creixement urbà en aquelles àrees intersticials situades al nord (Barri de Sant Joan), a l'oest (Barri de la Immaculada) i al sud (Mercader) de Reus on actualment ja hi predomina l'espai urbanitzat.

e) Regenerar l'espai fluvial degradat de les ribes del riu Francolí per dotar-lo de més trams amb un caràcter natural, a la vegada que es creïn espais de lleure accessibles a la població en punts adequats i es recuperin i potenciïn els espais de conreus i hortes que s'estenen a banda i banda de diversos trams del riu.

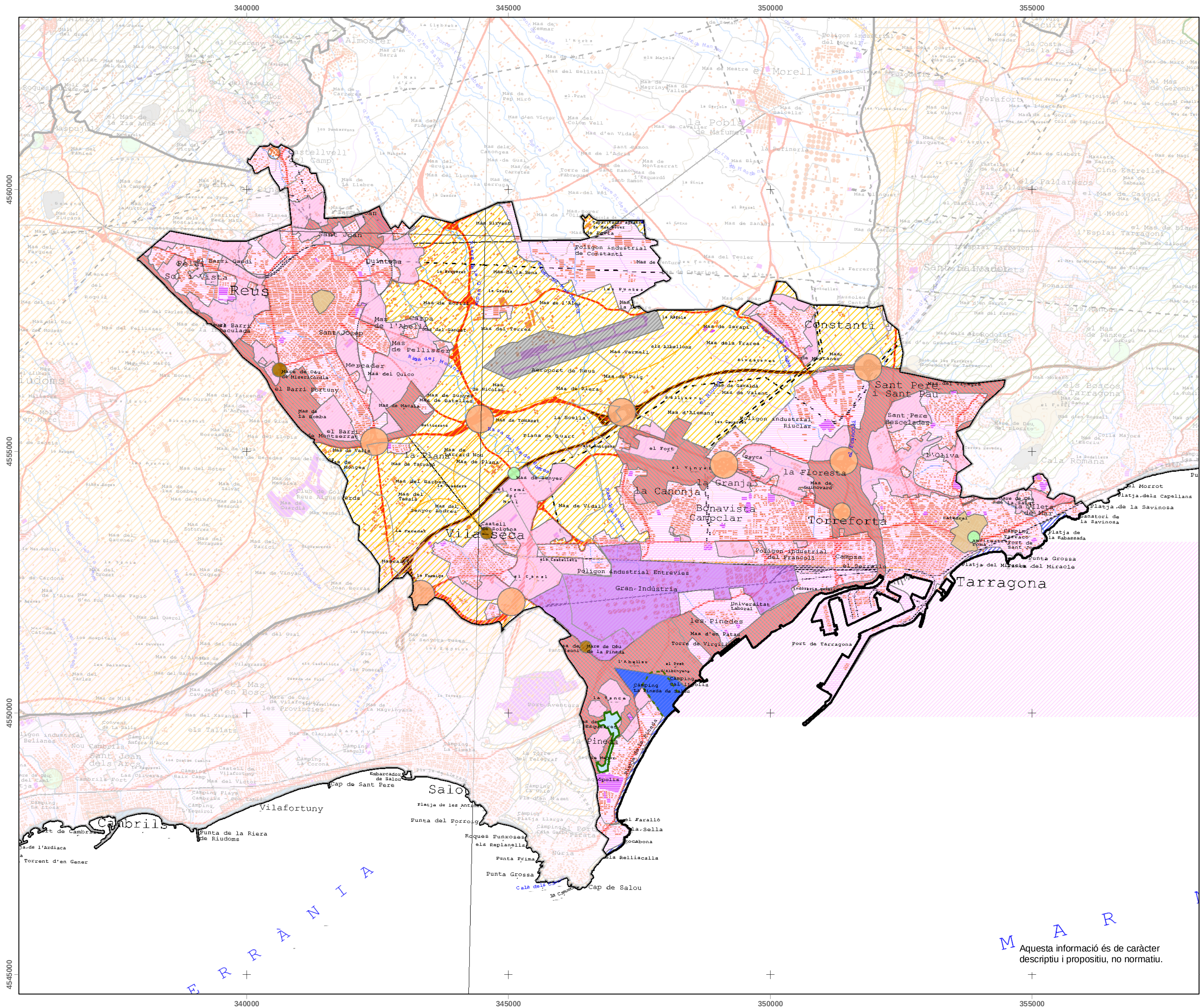
g) Evitar la implantació d'edificacions a l'àrea de conreus i erms del Mas de Vidal per la capacitat de millorar paisatgísticament l'entorn i per limitar estratègicament els creixements cap a sectors que, d'altra forma, empobririen la qualitat del paisatge.

h) Creació d'un espai periurbà entre Torreforta i la Floresta, tot interconnectant-lo paisatgísticament amb altres espais verd de la ciutat de Tarragona a través de vies verdes, tot fent-lo accessible amb transport públic.

i) Manteniment i, si escau, restauració de l'espai natural i els hàbitats d'interès comunitari situats al nord del barri de Sant Pere i Sant Pau de Tarragona.

j) Garantir l'esponjament del paisatge comprès entre els barris de Bonavista i la Canonja per mitjà de la creació d'àrees arbrades que relliguin els espais periurbans. La zona s'interconnectarà paisatgísticament amb altres espais verds de la ciutat de Tarragona.

- Senyalitzar el recorregut d'interès o itinerari paisatgístic de Tarragona- Vila-seca

Reus-Tarragona

Àmbits amb valors especials a protegir

- Ribera de la Sèquia major
- Element patrimonial
- Entorn d'element patrimonial
- Paisatge de dunes i maresmes

Àmbits de foment de la gestió

- Sòl urbà
- Aeroport de Reus
- Mirador del paisatge
- Corredor agrícola
- Sòl urbanitzable
- Petroquímica
- Platja

Àmbits susceptibles d'accions d'ordenació

- Accessos al nuclis de Tarragona i Reus
- Espais periurbans

Espais naturals

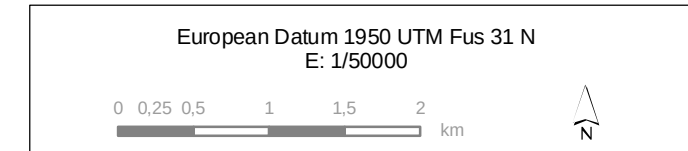
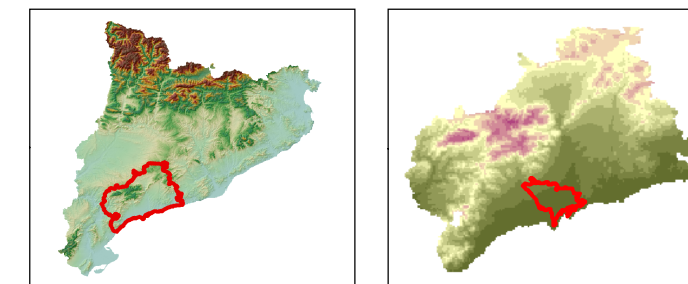
- Pla d'Espais d'Interès Natural
- Xarxa Natura 2000

- Límit municipal
- Unitat de paisatge

- Equipament
- Edificació
- Parc o jardí

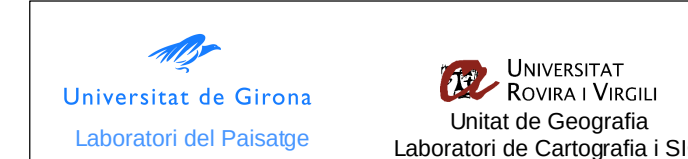
- Línia ferroviària convencional
- Línia ferroviària d'altres prestacions
- Autopista
- Via preferent
- Via convencional

- Embassament
- Curs fluvial
- Canals de rec i conduccions d'aigua

CATÀLEG DE PAISATGE DEL CAMP DE TARRAGONA

Mapa 4.20
Objectius de qualitat paisatgística: Reus-Tarragona.

Aquesta informació és de caràcter descriptiu i propositiu, no normatiu.